DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000 TL
SAYI 39, ARALIK 1991, YIL:4.

Küçük İzciler!
Büyük Oyun başlıyor...

Explorer®

HERKESE, HEMEN!

Adınızı, adresinizi ve 2 adet Explorer ambalajını bize gönderin. **Küçük İzci'nin El Kitabı**'nı size hemen yollayalım.

25 RESİM TAMAMLAYIN, T-SHIRT KAZANIN!

30 resimden 25 tanesini tamamlayın.
Kitabınızın boş resim yerlerine yapıştırın.
Diğer 5 resmi de biz tamamlıyoruz, kitabınızı size geri yolluyoruz. Üstelik ilk 25.000 kişiye özel olarak hazırladığımız Explorer T-shirt'ü gönderiyoruz.

BÜYÜK OYUN

Büyük Oyun'un kuralları Küçük İzcinin El Kitabı'nda.
Büyük Oyun'a sadece kitabı alanlar katılacak.

SİZ DE KATILIN!

Adresimiz: P.K. 86 Teşvikiye 80212 - İstanbul

Kitaplarınızı taahhütlü olarak yollayabilirsiniz.

Explorer
Heyecanlı Çiklet

Bu kampanya Milli Piyango İdaresi'nin BODB-1991/936-5885 sayılı ve 8/7/1991 tarihli izni ile düzenlenmiştir.

FLAŞ

FIEVEL BATI YOLUNDA

Kedilerin zulmünden kaçıp Amerika'ya göçeden Fievel Ocak ayında Türkiye'de olacak. Yaşam öyküsünü ve gelecekle ilgili düşlerini ilk kez Doğan Kardeş'e anlattı. Fievel'ın Batı yolculuğunu merak ediyor ve düşlerini paylaşmak isterseniz sayfayı çevirmeniz yeterli....

AMERİKA'YA YOLCULUK

İçinizde yabancı bir ülkeye giden var mı? Ya da tek başına gitmeyi düşleyen? Bu sayıdan itibaren Aslı Niyazioğlu, kültürlerarası değişim programıyla gittiği A.B.D. 'deki yaşam deneyimini bizlerle paylaşacak. Hiç tanımadığı insanlara "anne-baba-kardeşim" diye seslendiği bu ülkedeki yeni ailesiyle olan anılarını ve izlenimlerini ilginç bulacağınızdan eminiz.

BÜYÜMEK

Merhaba, sizin köşenizden sizlere seslenmek her zaman kolay olmuyor. Hele insanların giderek Pinokyolaştığı dönemlerde... Çocuk olup da Pinokyo'nun öyküsünü okumayan var mıdır? Hani şu yalan söylediğinde burnu uzayan tahta kukla.

Doğrusunu isterseniz Pinokyo ile tanıştığımda beni fazla etkilememişti. Ama büyüdükçe onu daha fazla düşünür oldum. Bol bol söz verip de bir türlü yerine getirmeyenleri gördükçe acaba burunları ne zaman uzayacak diye de merak etmeye başladım. Bilirsiniz, "iğneyi kendine, çuvaldızı başkasına batır" diye meşhur bir söz vardır. Biz de iğneyi kendimize batırmaya karar verdik. Ve size verdiğimiz sözleri ne kadar yerine getirdiğimizi anlamak için son sayfamızda bir yenilik yaptık. Bundan böyle gelecek sayıda nelerin yer alacağını bir ay önceden öğrenebileceksiniz. Kısacası, burnumuzun uzayıp uzamadığını kontrol edebileceksiniz.

Çuvaldıza gelince, mektuplarınızı hâlâ bekliyoruz. Yürek dolusu sevgiyle.

Doğan Kardeş

İÇİNDEKİLER

4 Fievel Batı Yolunda
8 Bizden Haberler
12 Değişik Bir Oyun / Çizgi Roman
16 Amerika'ya Yolculuk / Gezerken
20 Cadılar Bayramı
22 Bilim Kenti / Bilim Teknik
26 Arkadaşım Kaktüs / Bizi Yaşatan Doğa
30 Uçağın Havalanması / Havacılık
36 Lodos Ertesi- Hulki Aktunç / Öykü
38 Kardan Palyaço- Muzaffer İzgü / Öykü
42 Paylaşmak / Platform
46 Hügo / Çizgi Roman
54 Bil-Bul-Eğlen
58 Posta Kutusu
62 Gelecek Sayıda Neler Var.

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 39, Aralık 1991

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Genel müdür: Turhan ILGAZ

Genel Müdür Yrd. : İshak REYNA
Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ
Sanat Yönetmeni: Erdoğan UĞURLU
Yazı İşleri: Selda BAYBARA, Ayşegül KOŞAN, Sema Polat ÖĞÜT
Grafik Uygulama: Zeynep ARSLAN, Behice BALTA,Tansel BAYBARA, Aslı DİNÇ
Reklam ve Halkla İlişkiler Müdürü: Metin MERİÇBOYU
Pazarlama ve Satış Müdürü:A.Avni ÇAĞIRIR
Abone Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE

Baskı: Media Print
Dağıtım: Birleşik Basım Dağıtım A.Ş

İlan Koşulları:

Arka Kapak	: 6.000.000.- TL
Kapak İçleri	: 5.000.000.- TL
İç Sayfalar	: 4.500.000.- Tl
İnsört	: 7.000.000.- TL

Fiyatı 8.000 TL (KDV Dahil)
KKTC Fiyatı:12.000 TL
Abone Bedeli: (Yalnız 1 yıllık):70.000 TL
Taahhütlü Gönderi:115.000 TL
Yurt Dışı:27$ - 40 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No:1 Kat:3
Beyazıt-İST Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:516 13 51

STEVEN SPIELBERG

Spielberg'i JAWS,KUTSAL HAZİNE AVCILARI, E.T. gibi filmlerden tanıyoruz. Yediden yetmişe herkesin, filmlerini keyifle izlediği; filmleri sinema tarihindeki en büyük hasılatları yapan Spielberg, "Benim için büyümek çok zor" diyor, "Kendimi her zaman Peter Pan gibi hissettim".

1946 yılında doğmuş... Piyanist bir annenin ve bilgisayarcı bir babanın oğlu olarak. Çocukluğunun onüç yılı uzun süre hiçbir yerde kalmadan, ailesi ile birlikte oradan oraya dolaşarak geçmiş.

"Bir çocuğun korktuğu şeylerden ben de korkardım: yatağımın altında bir ölüler diyarının, klozette beni yutacak canavarların bulunduğuna inanırdım. Odamın duvarında küçük bir çatlak vardı. Burada küçük dost insanların yaşadığını düşünürdüm... Bulutlardan, rüzgarlardan, ağaçlardan korkardım. Çocukken kendimi dehşetin kenarına iter, sonra da geri çekerdim. Sabahları ise bir kahraman olurdum".

Sonunda Spielberg bir kamera sahibi olur. On üç yaşlarındadır. Ve film yönetmeni olmaya karar vermiştir. Hep çocukluk düşlerinin ve korkularının peşinde koşacak, yarattığı canavarlarla savaşacak, iyi huylu uzaylılarla dost olacaktır... Hem de her yaştan, her ülkeden insanla fantezilerini paylaşarak.

"Bir Amerikan Masalı", Spielberg'in 1986'da çevirdiği filmin adı. Filmin "Somewhere Out There" isimli şarkısı biranda liste başı olmuş, Oskar'a aday bile gösterilmişti. Yılın şarkısı seçilerek Grammy Ödülü'nü kazanmıştı. Her yaştakilere seslenen film gösterimde olduğu süre 47 milyon dolar gelir getirmişti. Bu rakkama video kasetleri de eklenince, yapımcılar filmin devamını çekmeye karar verdiler. " Fievel Batı Yolunda" böyle ortaya çıktı.

BİR AMERİKAN MASALI

FIEVEL BATI

İçimizde düş kurmayı sevmeyen var mıdır? Büyük-küçük hepimizin bilinmeyen yerleri keşfetmek, kötülerle mücadele etmek, kahraman olmak gibi düşleri vardır.

Sevimli Fievel'ımızın da bir düşü var: Batı'ya gitmek. Fievel kim mi ? Sinema severlerin E.T. filmiyle yakından tanıdığı Steven Spielberg'in son çizgi filim kahramanı. Amerikalı bir göçmen fare ailesi olan Kewitz'lerin aile reisi...Fievel, kedilerin zulmünden kaçıp, daha iyi bir yaşama kavuşmak için ailesiyle birlikte Amerika'ya göçeder. Ama sokakların peynirle kaplı olmadığını görünce düş kırıklığına uğrar. Kewitz ailesi, bir süre fakir farelere ayrılmış birr evde peynirsiz olarak yaşamaya çalışırlar .evde peynirsiz olarak yaşamaya çalışırlar .

YOLUNDA

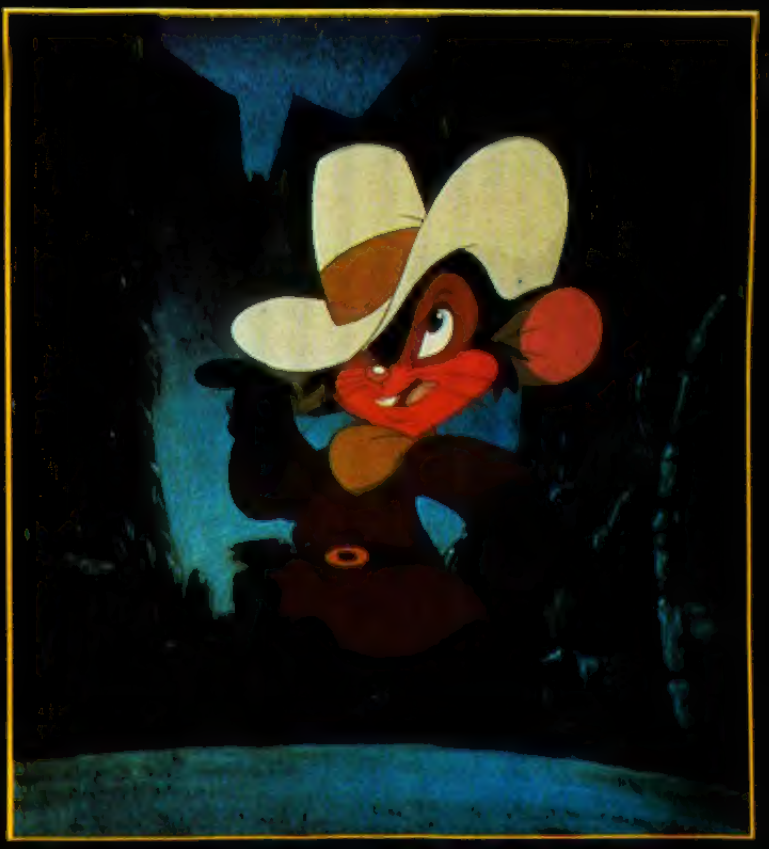

Yaşamın tüm zorluklarına karşın, düş kurmaya devam ederler. K ewitz Ailesi'nin düşleri zenginlik, refah ve daha iyi mevkiler üzerine kuruludur. Buna göre, 16 yaşındaki güzel Tanya meşhur bir şarkıcı, Fievel ise bir kanun adamı yani şerif olacaktır. Ve, sevimli kahramanımız Batı'ya taşınmaya karar verir.

Batının el değmemiş geniş toprakları, New York sokaklarından çok farklıdır. Yaşam zor olmasına zordur ama, eski arkadaşlar, yeni ortaklıklar onları bek lemektedir. Zorluklarla savaşırken kazanılan düşmanlıklar ise ai lenin mutluluğunu pek etkilemez.Ailesini yerleştirdikten sonra Fievel, düşlerinin kahramanı olan Şerif'i bulmak için yola düşer...düşlerinin kahramanı olan Şerif'i bulmak için yola düşer...

Sonra ne mi oldu ? İsterseniz, Fievel'ın Batı yolculuğunu filmi gördükten sonra tartışalım...

STORE

VAHŞİ BATI'DAKİ SERÜVENİMİ MUTLAKA İZLEYİN. FİLMİN GÖSTERİLDİĞİ TÜM SİNEMALAR İÇİN GEÇERLİ İNDİRİM KUPONLARINIZ ÖNÜMÜZDEKİ AY DOĞAN KARDEŞ'TE

KİTAPLARLA SARMAŞ

"Kitaplar Koyulaşmış zamanlardır." Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

Yazarlar ve yayınevlerini okuyucularla bir araya getiren en büyük organizasyon olan İstanbul Kitap Fuarı, 2-10 Kasım 1991 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Kitapseverlerin büyük ilgi gösterdiği fuara 145 yayınevi katıldı. TÜYAP'ta bizim de bir standımız vardı. Okurlarımız fuar süresince bizi hiç yalnız bırakmadı. Dergimizin yazarları, kitaplarını imzaladı. Yayınevimiz de 10 yıldır fuara sürekli katıldığı için ödüllendirildi.

Standımız arkadaşlarımızın yoğun ilgisini çekti.

Yeni bir kitabı elinize aldığınızda burnunuza gelen ilk şey kağıdın ve mürekkebin kokusudur. Bu öyle bir kokudur ki sizi müthiş bir serüvene sürükler. İçinizde, bir an önce onu okuyup bitirmek heyecanını duyarsınız.

2-10 Kasım 1991 tarihleri arasında gerçekleşen 10. İstanbul TÜYAP Kitap Fuarı'nda işte böyle bir koku hakimdi. Standlarda sergilenen kitaplar sizi ister istemez kendilerine çekmeyi başarıyorlardı. Hepsi yepyeni, hepsi kağıt ve mürekkep kokuyordu Hangi standı gezeceğinizi şaşırıveriyordunuz.

Türkiye'de bir çok insan kitap okumuyor. Bu yüzden bu tür organizasyonlara ilginin az olabileceğini düşünebilirsiniz. Yanılıyorsunuz. İlk açıldığı günden kapanış akşamına kadar fuar alanı dolup taşıyordu. Kitap severler bir standtan ötekine koşturuyor, yeni çıkan kitapları inceliyorlardı. Çoğu zaman birlikte gelen insanlar kitaplara öyle bir dalıyorlardı ki birbirlerini kaybediyorlardı.

Fuarı gezen sadece büyükler değildi. Sizin yaşınızdaki arkadaşlarınızda ya anne-babaları ile ya da okuldan arkadaşları ile fuarı geziyorlardı. Beğendikleri bir kitabı alabilmek için anne-babalarının peşlerini bırakmıyorlardı.

DOLAŞ...

"Sevgi" konulu resim yarışmamızdan oluşturulmuş afişler standımızda satışa sunuldu.

Türkiye'de okuyucu, yazarlar ve yayınevlerini bir araya getiren en büyük organizasyon olan TÜYAP kitap fuarına katılım her geçen yıl TÜYAP kitap fuarına katılım her geçen yıl daha da artıyor. Bu yıl 145 yayınevi katıldı. Bu, şu ana kadar gerçekleşmiş en yüksek sayı. Yer darlığından 18 yayınevi fuar alanı dışında kurulan bir çadırın içinde kitaplarını sergilediler.

1987 yılından beri her yıl Kitap Fuarında bir onur sanatçı belirleniyor. Bu yıl ki onur ozanı Melih Cevdet Anday'dı. Melih Cevdet Anday için özel bir kitap hazırlandı. Kitap TÜYAP tarafından yayımlandı. Kitabı Alpay Kabacalar hazırladı.

Bu yıl ki kitap fuarının ana teması ise "Türkçe" idi. Türkçe'nin yanlış kullanılması, her geçen gün biraz daha aşınmaya uğraması fuarın ana te masını oluşturması için yeterliydi. Türkçe üzerine, her gün konferans salonunda çeşitli söyleşiler gerçekleştirildi.

İstanbul TÜYAP Kitap Fuarının 10. yılı olması nedeniyle fuara sürekli katılan 6 yayınevine plaket verildi. Bunların arasında bizim yayınevimiz de vardı. Plaketimizi İstanbul Belediye Başkanı Nurettin Sözen, Genel Yayın Müdürümüz Turhan Ilgaz'a törenle sundu.

Bizim standımız ise her zamanki gibi kıpır kıpırdı. Arkadaşlarımız bizi hiç yalnız bırakmadılar. Dergimizin yazarlarından Gülten Dayıoğlu, Sevda Fırat Ak, Elvan Pektaş Deniz ve Ercan Dinçer kitaplarını imzaladılar. Zaman zaman arkadaşlarımızla söyleştiler.

Bu yılki kitap fuarının bize gösterdiği tek birşey vardı: Türkiye'de yine de insanlar kitap okuyor"

"Hayvan Çiftliği" ile yakından tanıdığınız çizerimiz Ercan Dinçer yazıp resimlediği albümü "Çılgınlar Ormanı"nı imzaladı.

KİTAP ŞENLİĞİ

Size DOĞAN KARDEŞ olarak geçtiğimiz Mart ayından bu yana sürdürdüğünüz bir etkinlikten söz etmek istiyoruz : İstanbul içindeki okullarda düzenlediğimiz kitap şenlikleri...

Oldukça hareketli geçen bu şenliklerde öğrenc i arkadaşlarımız hem kitaplarımızı tanıyorlar, hem yazarlarımızla söyleşip kitap imzalatabiliyorlar, hem de dergimize abone olabiliyorlar. Bu kadarla da kalmıyor. Ayrıca palyaço gösterilerimizle de hoşça vakit geçiriyorlar.

Bu şenliklerdeki bir başka amacımız da yeterli gereçleri bulunmayan okullara yardım sağlamak.

Önceleri biz şenlik düzenlemek için okullara başvuruyor duk. Ş imdi ise okullar davet ediyorlar. Bunun bizi ne kadar mutlu ettiğini tahmin edersiniz. Geçen ay Maslak Boğaziçi İlkokulu, Halıcıoğlu, Mavi Haliç İlkokulu, Levent Birkan Yetkin İlkokulu ve Özel İstanbul İlkokulu'ndaydık.

Önümüzdeki günlerde belki de sizin okulunuzda, sizlerle oluruz, kimbilir...

Psikolog-yazar Suna Tanaltay, Özel Boğaziçi Lisesi'nde düzenlediğimiz kitap şenliğinde kitaplarını imzaladı.

Tanaltay, aynı okulda veliler ve öğrenciler ile "Sevgi" üzerine söyleşti.

GECEYİ SEVMEYEN ÇOCUK

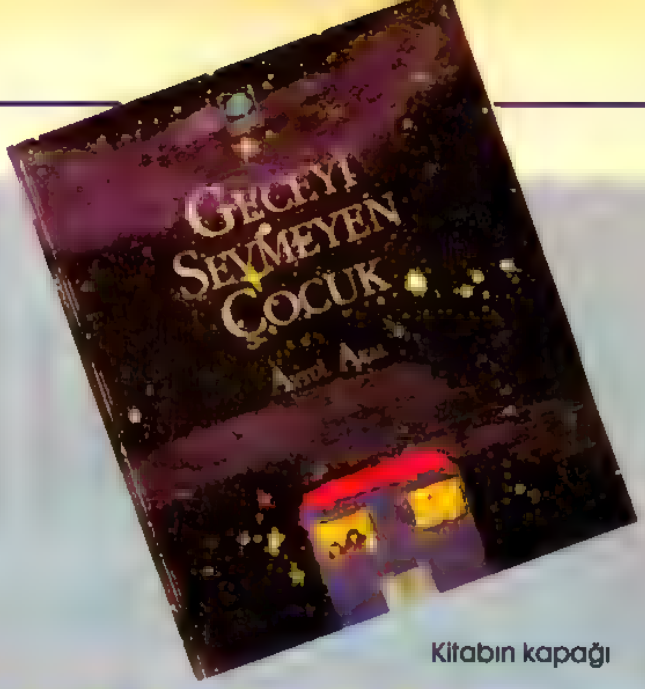

Kitabın kapağı

Yıldızların, göktaşlarının oynaştığı ışıltılı bir gece. Ve orta yerde geceden daha ışıltılı bir ev... Evin sarılı kırmızılı perdeleri arasından anne ile çocuk geceyi seyrediyorlar... Kimbilir belki yıldızların öyküsünü anlatıyordur anne. Çocuk uzay gemilerini, uzaylı çocukları soruyordur. Birazdan anne çocuğu yatağına yatıracak, çocuk da aydınlık düşlerle dolu bir uykuya dalacaktır.

Bunlar "Geceyi Sevmeyen Çocuk" adlı masal kitabının, gece mavisi kapağındaki resimde görülenler.

Kapak resmini 14 yaşındaki bir arkadaşımız; Zeynep Çulcuoğlu çizmiş. Sayfaları çevirdikçe nelerle karşılaşmıyoruz ki : Filler, zürafalar, kertenkeleler, ip bacaklı, ip kollu, kocaman uzaylı çocuklar, ağaçlar, kuşlar... Su aygırları bile var. Her sayfa bir renk cümbüşü. Her sayfa k ıpır kıpır, cıvıl cıvıl bir dünya. Ve işin en güzel yanı, bunların hepsi biz yaşlardaki on yedi arkadaşımızın ürünleri...

Resimlemeyi yapan arkadaşlarımız

Aytül Akal'ın yazdığı "Geceyi Sevmeyen Çocuk", 12 masaldan oluşuyor. "Uykum yok" diye direten, tabağındaki yemeği binbir nazla yiyen, oyuncaklarını her yana dağıtıp bırakan o afacan küçük kardeşl erimize okuyabileceğimiz ideal bir k itap . Zaten Aytül Akal da kitabının arka kapağında şöyle seslenmiş: "Bütün çocuklar masalları çok sever. Çocuklar ını çok seven anneler de gece uyumadan önce onlara masal okurlar. Bu masal kitabı, işt e bu sevgi dolu anneler ve masal dinlemeyi çok seven çocuklar için yazıldı. Masallar küçük kardeşler ini çok seven büyük kardeşler tarafından resimlendi".

Kitabın sayfalarından örnekler.

Siz büyük kardeşler de annelerinize bırakmayın masal okuma işini. Alın elinize kitabı ve küçük kardeşinizi güzel düşlere siz yollayın...

FARKLI BİR OYUN

BAHADIR İŞLER

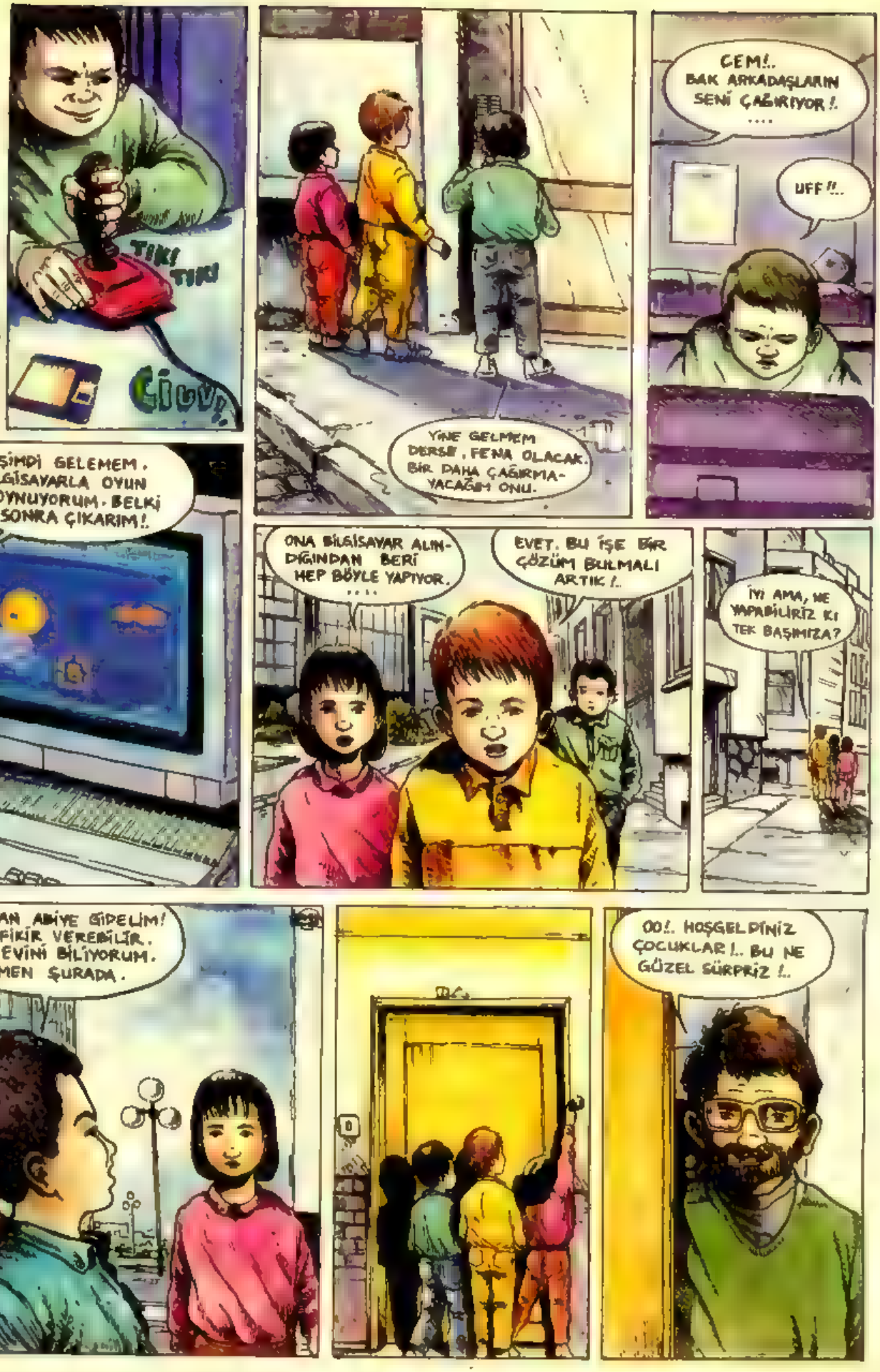

ÇALIŞIYORDUN GALİBA TURHAN ABİ ?..
EVET. YENİ BİR PROGRAM HAZIRLIYORDUM. AMA ÖNEMLİ DEĞİL! OTURSANIZA!.
TURHAN ABİ, BİZİM BİR PROBLEMİMİZ VAR ASLINDA!
HAYROLA ÇOCUKLAR! ...
MUSTAFA, OLANLARI UZUN UZUN ANLATTI TURHAN'A.
HIM!..
SİZ BİR KAÇ GÜN SONRA GELİN!.. CEM İÇİN FARKLI BİR OYUN HAZIRLAYACAĞIM!..
TIP! TIK!
İŞTE "OYUN" HAZIR!.. BUNU CEM'E VERİN. SONRA DA BEKLEYİN BAKALIM NE OLACAK.
HİÇ BİR ŞEY ANLAMADIM BU İŞTEN!.. BİZ ONUN DAHA FAZLA BİLGİSAYARLA OYNAMAMASINI İSTİYORUZ.. TURHAN ABİ, YİNE BİR OYUN VERDİ BİZE!..
BİZ ONUN DEDİĞİNİ YAPALIM YİNE DE!..

DİSKETİ CEM'E GÖTÜRÜRLER...
BAK ARKADAŞLARIN SANA NE GETİRDİLER?
AA!. VAY CANINA!. BİR DİSKET!. YENİ BİR OYUNDUR BELKİDE!..
MERHABA CEM!.. BEN MUSTAFA... SİBEL VE MURAT HEPİMİZ BURADAYIZ!.. ŞİMDİ BİZİ İYİ DİNLE!..
AA! BUNLAR BİZİMKİLER! NE BİÇİM OYUN BU?
FAZLA ZAMANIN YOK!. BAŞINIZ DERTTE! AMA SANA GÜVENİYORUZ!
BİR DAHA HİÇ GÖREMEYEBİLİRSİN BİZİ... MUTLAKA ÇÖZÜMÜ BULMALISIN!.. DOSTLUK BİTMEDEN.
EVET.. MUTLAKA ÇÖZÜMÜ BULMALISIN!
BİZİ KAYBETMEMEN İÇİN BİR TEK YOL VAR! BUL ONU!..
AMA HİÇ AÇIKLAMA YOK! HAKSIZLIK BU!...
HER ŞEY ÇOK AÇIK ZATEN!..GERİSİ SANA KALMIŞ!..
ZAMAN ÇOK ÇABUK GEÇİYOR. ÇÖZÜMÜ BULMALIYIM AMA NASIL? BU ÇOK ZOR BİR OYUNA BENZİYOR...
DOSTLUK

GİRİŞ KODUNU BULMALIYIM !..
OLMADI YİNE!.. ZAMAN BİTTİ!.. KAÇ HAKKIM VAR ACABA?..
OF!.. SİBEL'Dİ BU. ONU KAYBETTİM BİLE !..
ÇOK AZ "DOSTLUK" KALDI!.. YAPAMAYACAĞIM!.. BU OYUNUN ÇÖZÜMÜ YOK!..
EĞER BULAMAZSAM ONLARI HİÇ GÖREMEYECEĞİM!.
BİR DAKİKA!.. BULDUM!. EVET BİR YOL VAR ELBETTE !..
BİLGİSAYARI KAPATMAK!..
HEEY! DURUN!.. BEN DE OYNUYORUM ...

GEZERKEN

AMERİKA'YA YOLCU

AMERİKALI ANNE-VE BABAM MALONOWSKİLER[illegible]

Arkadaşımız Aslı Niyazioğlu, geçtiğimiz yıl Amerika'ya gitti. Bir yıl boyunca, Judi ve Mel Malonowski'nin kızı oldu. Aslı'nın Amerika serüvenini ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

Aslına bakarsanız o an, Macawity hakkında en ufak bir bilgim yoktu. Şarkının sözleri ve müziği uçup gitmiş, sahnenin ortasında koskocaman bir karmaşayla kalakalmıştım. Kendi kendine çalan bir piyano, cırlak bir ses, dans etmeye çalışan garip adımlar... Karşımda da tiyatro sınıfımın şaşkın bakışları!

"Burada ne yapıyorum? diye sordum kendi kendime Evimden binlerce kilometre uzakta Amerika denilen bu yerdeki ikinci haftamdı. Ve kendimi bir müzikal çalışmasında bulmuştum.(Daha önce kimse bana, bet sesle sahneye çıkıldığında neler yapılması gerektiğini öğretmemişti ki!) Heyecanlı ve farklı birşeyler başlıyordu işte.

Hiç tanımadığım bir ailenin kızıydım artık. Değişik bir okul, arkadaşlar ve yepyeni bir kültür. Dünyanın dört bir koşesine yayılmış AFS*'lilerden biriydim.

YOLA ÇIKMAK

Dünyanın öteki ucuna ulaşmak pek kolay olmadı. Uzun bir bekleyişten, bürokratik engelleri aşıp bavulumu toplayabildikten sonra yola çıktım ancak. Hazırlanmak, aile ve arkadaşlarıma veda etmek düşündüğümden daha zor olmuştu. Bir de, Türkiye'deki son günlerimizin "hızlı" AFS uyum kampının yorgunluğu!.. Sabahtan akşama kadar eski AFS'liler arkamızdan koşturup grup çalışmaları, tartışmalar ve oyunlarla bizi önümüzdeki yıla hazırlamaya çalışmışlardı. Gecelerimiz ise dans ederek, gösteriler düzenleyerek ve tabii durmak bilmeden konuşarak geçti. Sımsıkı dostluklar kuruldu aramızda. Endişelerimizi, heyecanımızı paylaşırken nasıl uyuyabilirdik? Sabahlara kadar oturduk.

Uykusuz, yorgun argın başlanılan bir uçak yolculuğu hiç çekilmiyormuş. New York havaalanına indiğimizde ya midemiz bulanıyor, ya da başımız ağrıyordu. Yine de "Amerika'yı görme" merakıyla uçaktan ilk çıkan biz olduk. Uçağı havaalanına bağlayan koridorda hızlı hızlı ilerledik.

Aslı NİYAZİOĞLU

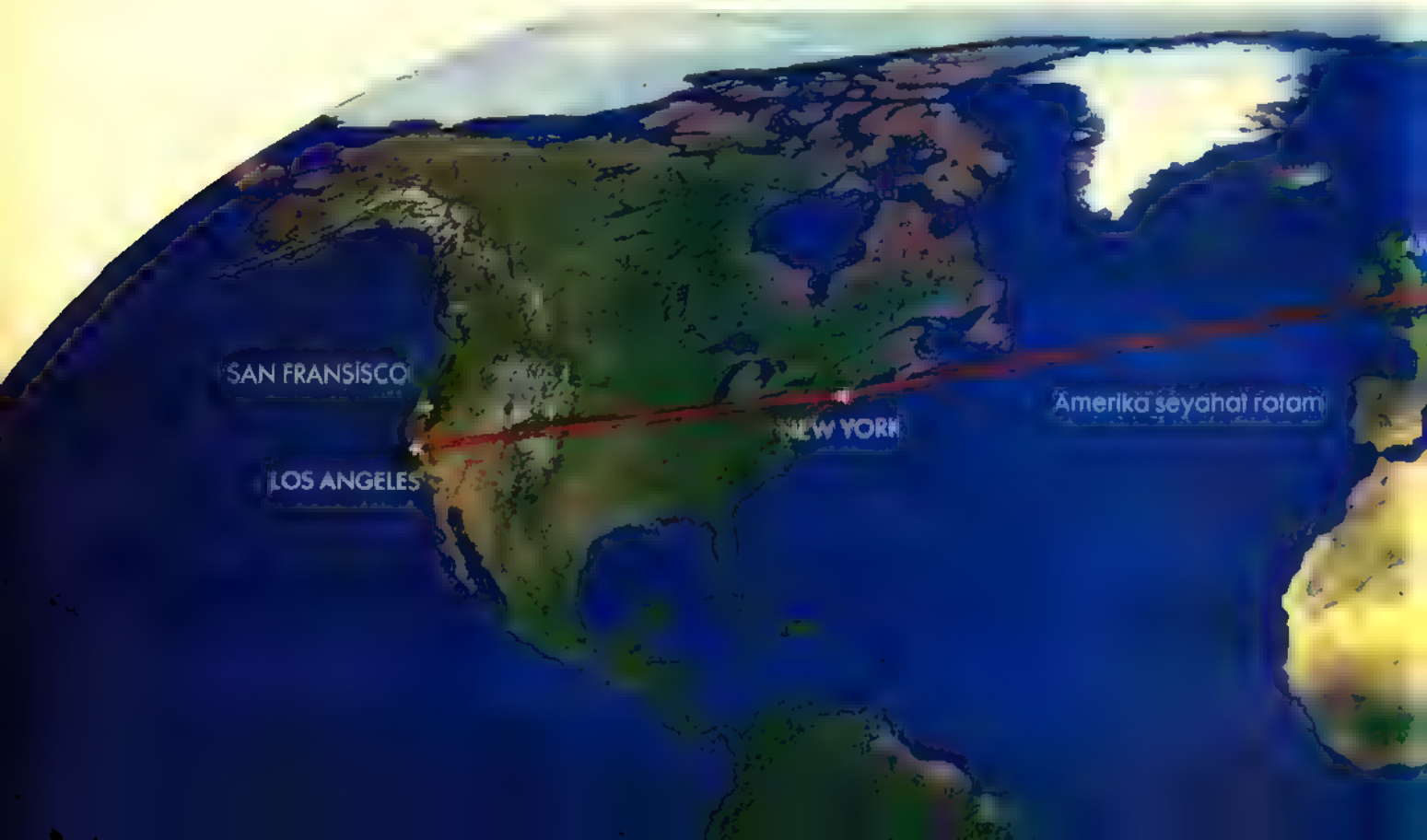

LUK

Anne ve babam: Judi ve Mel Malonowski. Ağabeylerim Craig ve Jamie'yle, ablam Martha kendi evlerine taşınmış olduklarından; tek çocuk olmanın keyfini çıkarttım.

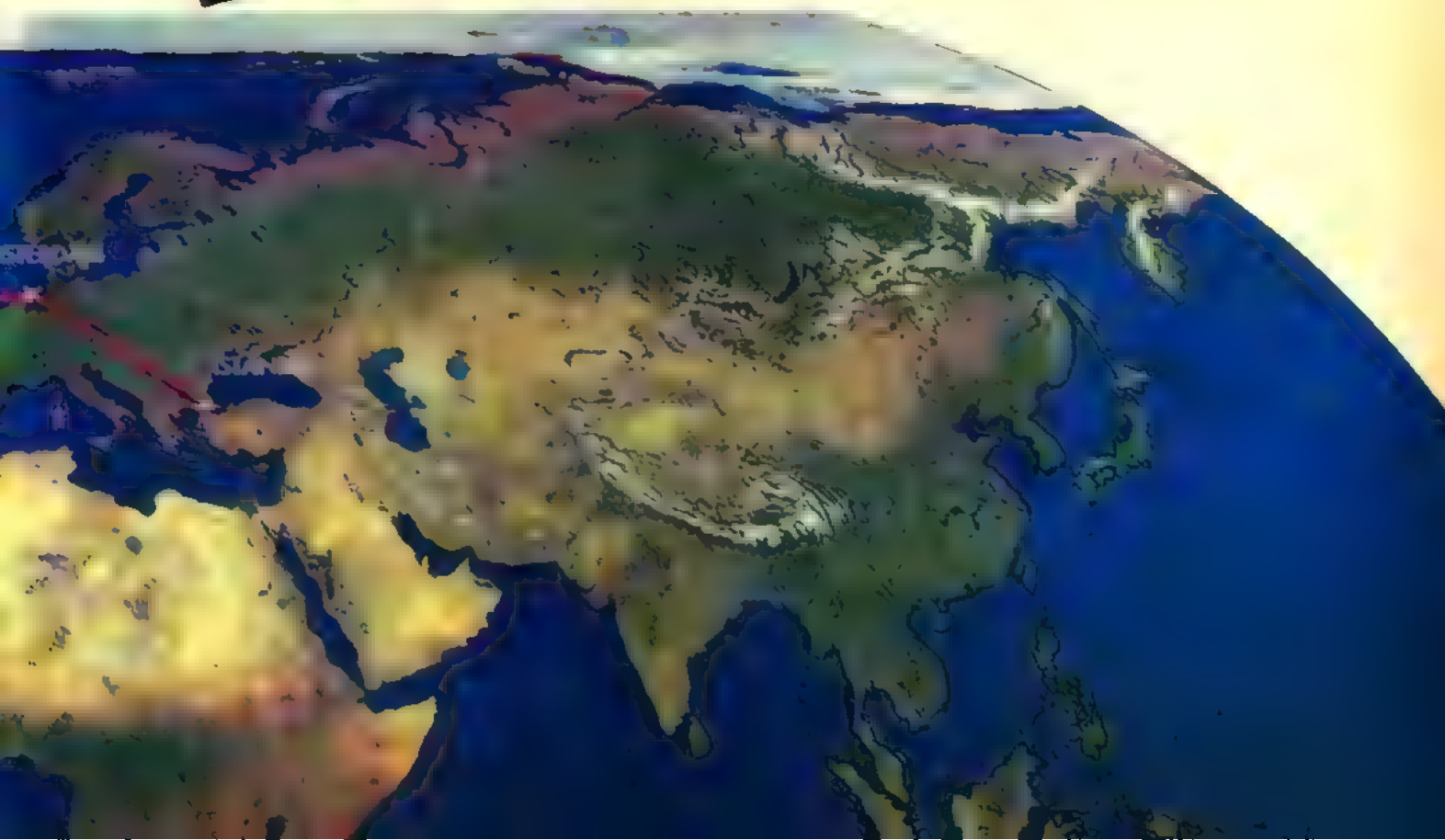

Ama koridor bitmek bilmiyor, kıvrıla kıvrıla ilerliyordu. Her dönemeçte karşımıza "Amerika"nın çıkacağını sanıyor, heyecanlanıyorduk. Ama yine koridor. Sonunda da karşımıza çıka çıka önünde uzun kuyrukların yer aldığı gümrük çıktı. Suratları asık görevliler bizleri süzüp pasaportlarımızı damgaladılar. (Hepsi bu muydu?)

Bavullarımızın yanına vardığımızdaysa kötü bir sürpriz bekliyordu bizi. Onların yolculuğu da iyi geçmemişti. Aktarmalarda çoğu parçalanmış, içindekiler etrafa saçılmıştı. Bazıları da karışmış, başka yerlere yollanmışlar!Bütün o kargaşa içinde biz Türk grubunu birbirimizden ayırdılar. Başka başka eyaletlerde, şehirlerde olan ailelerimize doğru dağıldık. Ben çeşitli ülkelerden AFS'lilerin oluşturduğu bir gruba katılıp Kaliforniya'nın yolunu tuttum. Los Angelas'a, oradan da San Fransisco'ya...

Odam, evimizin arka bahçesine açılıyor. Küçük bir banyom var.

MERHABA ANNE! MERHABA BABA!

Sona ermeyen bir yol daha. Bu kez otobüsle. Konuşacak gücüm bile (!) kalmamıştı. Ama "ailelerin toplandığı yere yaklaşıyoruz" sözü üzerine birdenbire ayaklanıverdim. Otobüs dalgalanmaya başladı. Gözlerimizi dört açıp camlara yapıştık. Önce renkli balonlar belirdi. Sonra "Evine hoş geldin", "Merhaba oğlum/kızım' yazıları... Karşımızda en az bizim kadar heyecanlı aileler duruyordu. Fısıldaşıp kalın camlar arasından birbirimizi görmeye çalışıyorduk. Kendi ailemi daha önce gönderdikleri resimden tanıdım. Daha ilk görüşte çok sevdim onları.

Sıkıca kucaklaştık. "Hoş geldin"

Küçük bir derenin üzerinden köprüyle geçilen evimiz.

dedi babam biraz komik bir Türkçeyle. Evimize vardığımızda Miskha koskocaman bir yalayışla karşıladı beni.

Evimin, ailemin, Palo Alto'nun güzelliğinden hafif sarhoş, yol yorgunluklarına yenilip uyumaya başladım. Tam 24 saat!

Biraz kendime gelince Palo Alto'yu keşfe çıktım. Önceleri evin çevresinde dolaşıyor, komşularımızın bahçeli evlerini inceliyordum. Elime bir bisiklet geçince ağaçlıklı, yanıbaşlarında derelerin koşturduğu yolların keyfini çıkartmaya başladım. Şaşılacak şey, böylesine güzel sokaklar bomboştu. İstanbul'dakilerse tüm pisliklerine, dumana ve ise karşılık her zaman tıkabasaydılar. Bir yerden bir yere gitmek için yürüyen ya da bisiklete binen insanların neden çok az olduğunu sordum. "Süpermarket bizim evden ne kadar?" diye sordum. "Yürüyerek yarım saat en yakını." Çok uzaktı. Ekmek almak için bile arabayla gidiliyordu!

Anne ve babam tüm "garip" sorularımı dikkatle dinliyor, cevaplamaya çalışıyorlardı. Gördüklerimi, bence Palo Alto'yu anlatmamdansa çok hoşlanıyorlardı. Zaten genelde konuşan bendim (!). Onları gittikçe daha çok sevdim. Sabırlarına ve anlayışlarına da şaşıp kaldım. Yollara dayanamayıp sık sık patlayan bisikletimin lastiğini babamla en az yüz kez yeniden onardık, Miskha'yı yürüyüşe çıkarttığımız akşamüstleri hemen her konuda tartışmalara daldık, Çin yemekleri hazırladık (ortaya çıkan korkunç birşey olunca da restorana gittik) ve hatta Macawity şarkısını hazırlamama yardım edip bet sesime katlandılar.

Kepazeye çevirdiğim Macawity ne mi oldu? Battı balık yan gider deyip aklımda kalan herşeyi birleştirip gülerek dans etmeye devam ettim. Sonunda da (kalan) ritmle "ben ancak bu kadar yapabildim" sözlerini şarkıya uydurup sahneyi terkettim. Seyircilerle bol bol güldük. Ve en yakın arkadaşımı o gün edindim! Onları, okulumu, yaşamımı bir sonraki sayıda anlatmaya devam edeceğim. Görüşürüz...

*AFS kültürler arası bir öğrenci değişim programıdır. Her yıl programa kabul edilen binlerce genci, başka ülkelerden ailelerle eşliyor. Kamplar ve rehberlik servisleri yeni kültüre uyum sağlamaya yardım ediyor. Birçok ülkede kolu var. Türkiye'den genellikle ABD ve Avrupa ülkelerine gidiliyor. Konuk ettiğimiz öğrencilerse çeşitli ülkelerden.

HORTLAKLAR GÜNÜ

31 Ekim Gunu İstanbul daki Printemps mağazasına gidenler oldukça şaşırdılar. Çunkü, ne yana baksalar başlarına bal kabağı geçirilmiş vitrin mankenleriyle, çarpıcı ve aynı olçude urkutucu kostümler giymış görevlilerle karşılaştılar. Yuzlerindeki şaşkınlık ifadesi, ancak Halloween-Hortlaklar Günu'nun kutlandığını öğrendiklerinde geçti

Evet... Her yıl 31 Ekim'de dünyanın pek çok ülkesinde kutlanan "Hortlaklar Gunü" artık ulkemizde de kutlanıyor. Çocukların korkularıyla alay ettikleri, buyuklerine, korkularını aşabileceklerini ispatladıkları bugün, bir eğlence zirvesi nitelığı taşıyor.

Ulkemizdeki ılk kutlamada, cadı, hortlak gibi ilginç kostümler

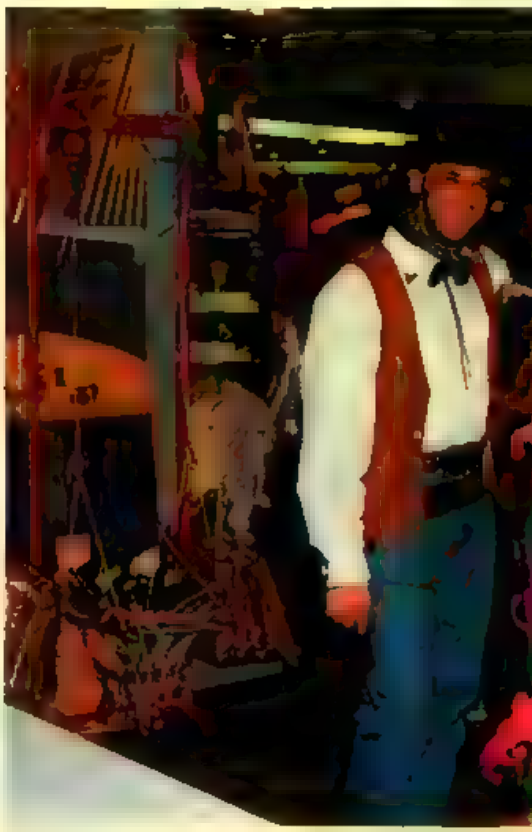

HORTLAKLAR GUNUNUN HİKAYESİ

Hristiyan geleneklerine göre, Kasım ayının birinci gunu "Azizler Gunu", ikinci gunu ise "Ruhlar Gunu"dur Yıllar boyu ayrı ayrı kutlanan bu iki gun zamanla birleştirilmiş ve 31 Ekim Gunu kutlanmaya başlamış. Onceleri dini torenlerle kutlanan gun, sonraları daha farklı bir karaktere burunmuş. Artık halk dilinde Halloween (Hortlaklar Gunu) olarak adlandırılan 31 Ekim gecesi çocukların ve yetişkinlerin korku öğelerini yoğun olarak kullandıkları bir eğlence olarak değerlendiriliyor. Kucuk çocuklar ozellikle hava kararıktan sonra korkutucu kıyafetler giyiyorlar ve kapı kapı dolaşarak şeker topluyorlar.

giyen görevliler, bir yandan müşterileri ağırlarken bir yandan da "En İyi Kostüm" için yarıştılar. Ayrıca, günün geleneğine uygun olarak çocuklara şeker dağıtıldı. Yetkililer ülkemizde de bugünü gelenekselleştirmek istediklerini belirttiler.

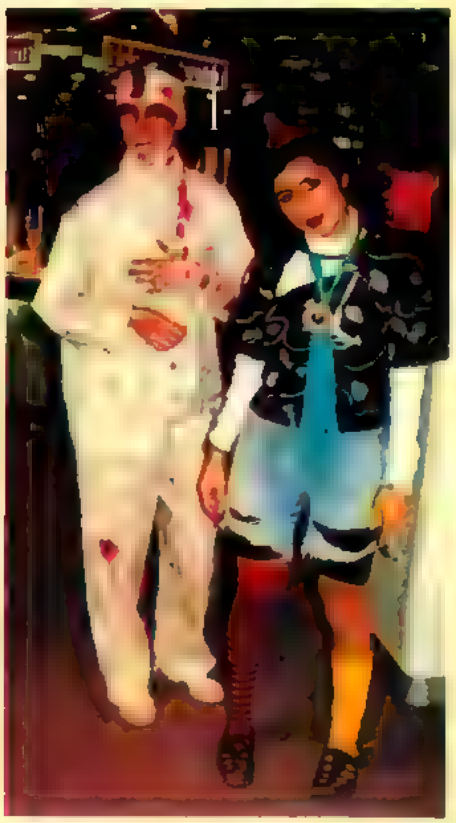

BİLİM KENTİ

Hazırlayan: Işıl ÇELİK

Yolunuz Paris'ten geçerse "Bilim ve Endüstri Kenti" ne uğramayı unutmayın. Hemen hepinizin "Orası da neresi?"dediğini duyar gibiyim. Sabırsızlanmayın bu kentin nasıl bir yer olduğunu size anlatacağım. Bilim ve Endüstri Kenti Fransız Hükümeti tarafından Paris'i daha modern bir kent yapmak için kurulmuş. Bir çoğumuzun aklına buranın müze olduğu gelebilir. Oysa bir müze değil. Zaten, buranın yetkilileri de Bilim ve Endüstri Kenti'ne müze denilmesinden hoşlanmıyorlar. Çünkü, bu merkezde eskiye ait hiçbir şey yok.Üstelik, bir müzeye gittiğinizde yaptığınız tek şey gezmektir. Ama burayı gezerken ister istemez sizin için hazırlanmış bir takım oyunlara da katılıyorsunuz. Oyunlar herkesin ilgi alanına göre düzenlenmiş. Oyunlar size karmaşık gelen birçok şeyi görerek ve uygulayarak çözmenizi sağlıyor.

Avrupa'nın en büyük bilim ve teknik sergisinin salonlarında, dünyamızın çevresinde dönüp duran uydular ın örnekleri sergileniyor.

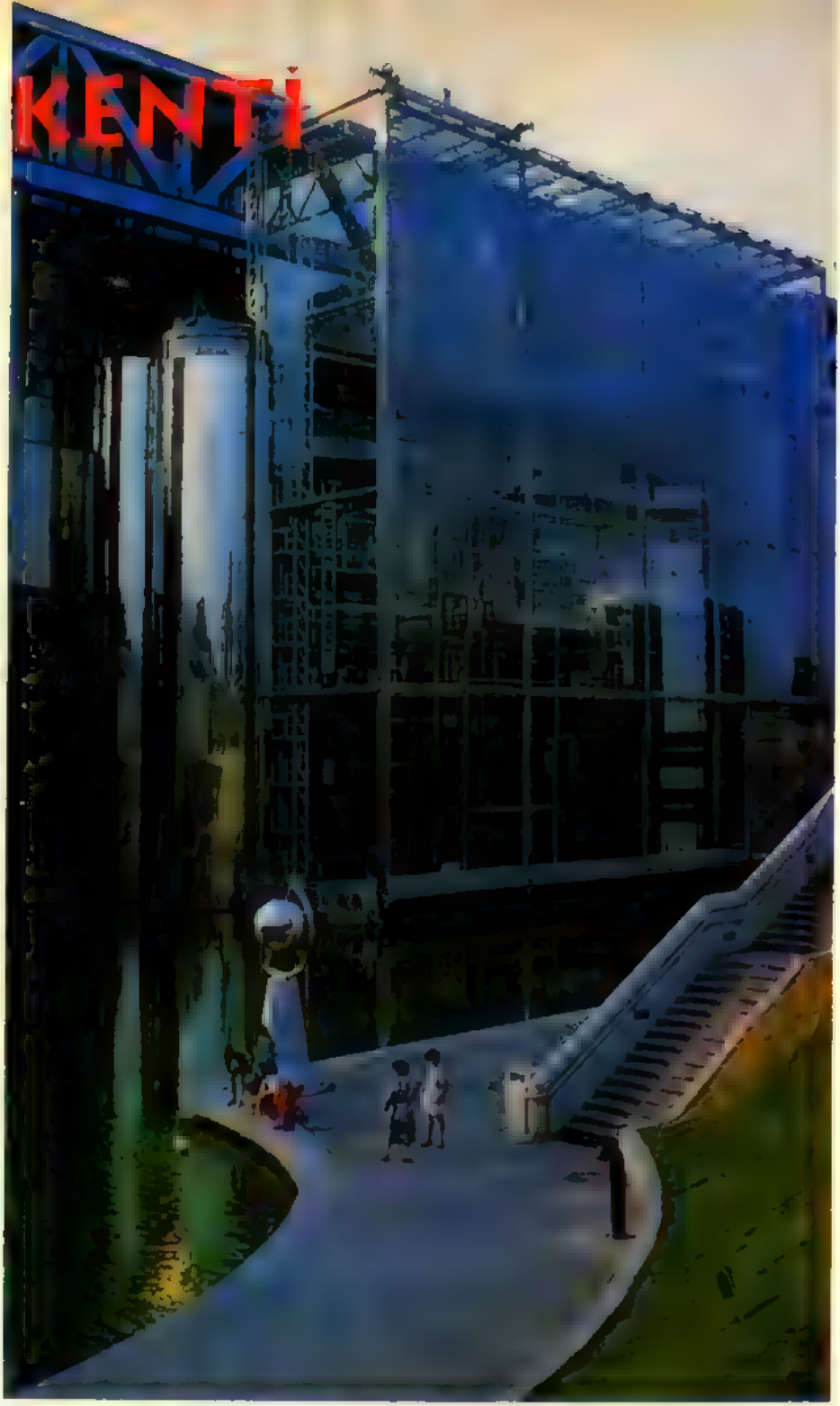

Bilimler Sitesi, Paris'in Kuzeydoğu'sunda, La Villette (La Viyet okunun) parkında yer alır.

Bilim ve Endüstri Kenti'nin amacı insanları 21. yüzyılın modern dünyasına hazırlamak. Bilim ve teknoloji karmaşık ve anlaşılmaz olarak görülür. Bu yüzden insanlar bu konularla ilgilenmeyi pek sevmezler. Bu konudaki kararları uzmanlarına bırakırlar. Bilim ve Endüstri Kenti'nin yetkilileri ise bunun aksini savunuyorlar. Onlara göre bilim ve teknoloji karmaşık değil. Aksine çok basit yapılara dayanan öğrenilebilir şeyler. Ve insanlar bunları öğrenmeye başladıkça bu konuda verilen kararlara katılabileceklerdir. 21. yüzyılın dünyası da bunu gerektiriyor...

Yaptıkları programlar her yaştan insana hitap ediyor. Sergiler, şovlar, uluslararası konferanslar ve kurslarla oldukça eğlenceli bir program hazırlamışlar. Bu yüzden Fransızların yanısıra pek çok ulustan insanın ilgisini çekiyor.

Dünyanın dört yanındaki bilim merkezleri ile ilişki içindeler. Diğer ülkelerdeki bilim ve teknoloji ile ilgili eserlerin sergilenmek üzere Bilim ve Endüstri Kenti'ne gelmesini sağlıyorlar. Toplam 70.000 metrekarelik sergi alanları var. Bu alan üzerinde kurulu 4 sürekli serginin dışında konusu her yıl değişen bir başka sergi de bulunuyor. 1992'nin konusu ise "İnsan Vücudu".

Bilim ve Endüstri Kenti'nin çok geniş bir kütüphanesi var. Burada dünyanın dört bir yanından gelen dergi ve kitapların yanısıra dialar ve filmler de büyük yer tutuyor.

Bilimler Sitesi'ndeki bu kürenin adı Joed. Çapı 36 met re olan bu kürenin içinde alışılmadık bir sinema salonu var Salonun 1000 metrekar elik küresel ekranı ve özel projeksiyon t ekniği, seyircileri olağandışı bir dunyaya göturuyor.

Bu İç büyek yüzeyler ses dalgalarını yansıtıyor . Bunlar aracılığıyla, birbir lerinden 18 metre uzakta olan iki kişi, r ahatça konuşabiliyorlar .

6-18 yaşındakiler için 1-2 haftalık kurslar düzenlenmiş. Bu kurslarda bilimsel ve teknolojik konularda bilgi veriliyor.

Fransız öğrencilerin yanısıra diğer Avrupa ülkelerinden gelen öğrenciler de bu kurslara katılıyorlar.

Bilim ve Endüstri Kenti'nin çalışmaları her kesime hitap ettiğini belirtmiştim. Çocuklar için de bir bölüm oluşturulmuş. Çocuklar burada bilim ve teknolojiyi çeşitli oyunlar aracılığı ile keşfediyorlar. Şu sıralarda gündemde, çocuklara yönelik yeni ürünlerin tanıtıldığı sergi alanları açmak gibi bölümler var. Hangi metotla daha iyi öğrendiklerini araştıran

Bu salonda insanın algılama yeteneğinin nasıl çalıştığı izleniyor.

Çocuklar ve gençler, bilim ve teknolojideki gelişmeleri bu merkezde yakından izleme olanağına sahipler

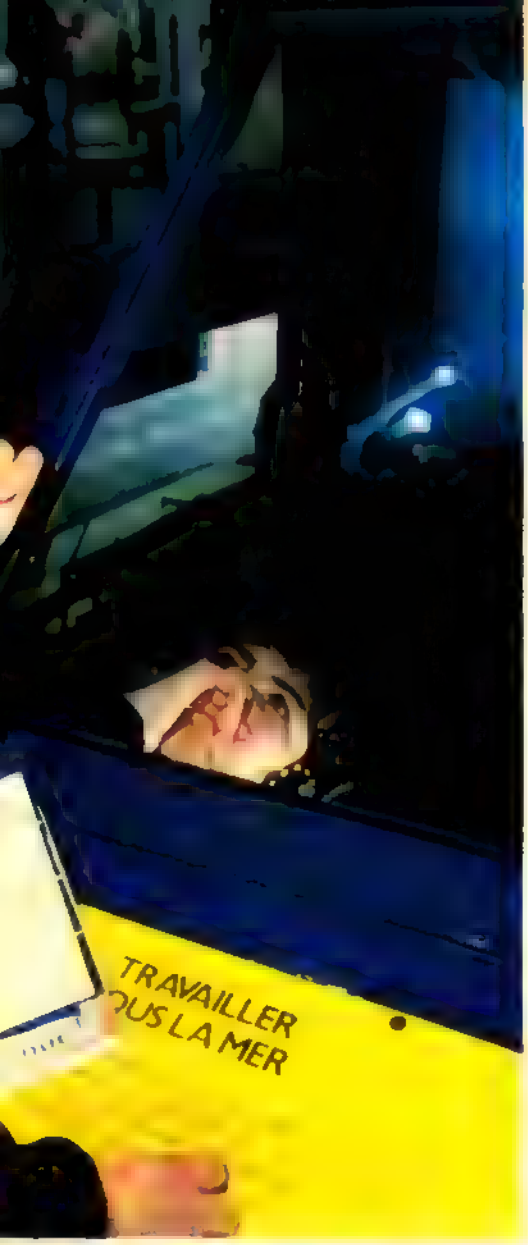

Bilimler Sitesi içindeki daimi sergide, çağdaş bilim ve tekniğe ilişkin bütün meraklarınızı giderebilirsiniz. Dilerseniz, uçak kullanabilir, okyanusların diplerini keşfedebilir, hatta ana rahmindeki bir bebeğin oluşumunu bile gözleyebilirsiniz.

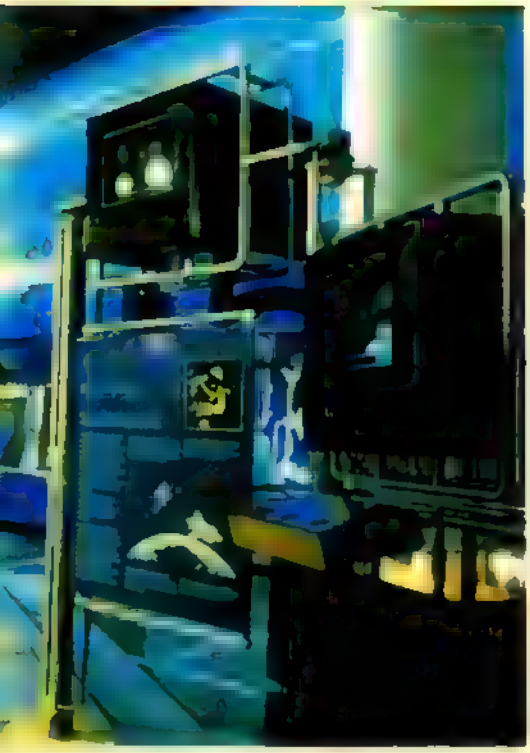

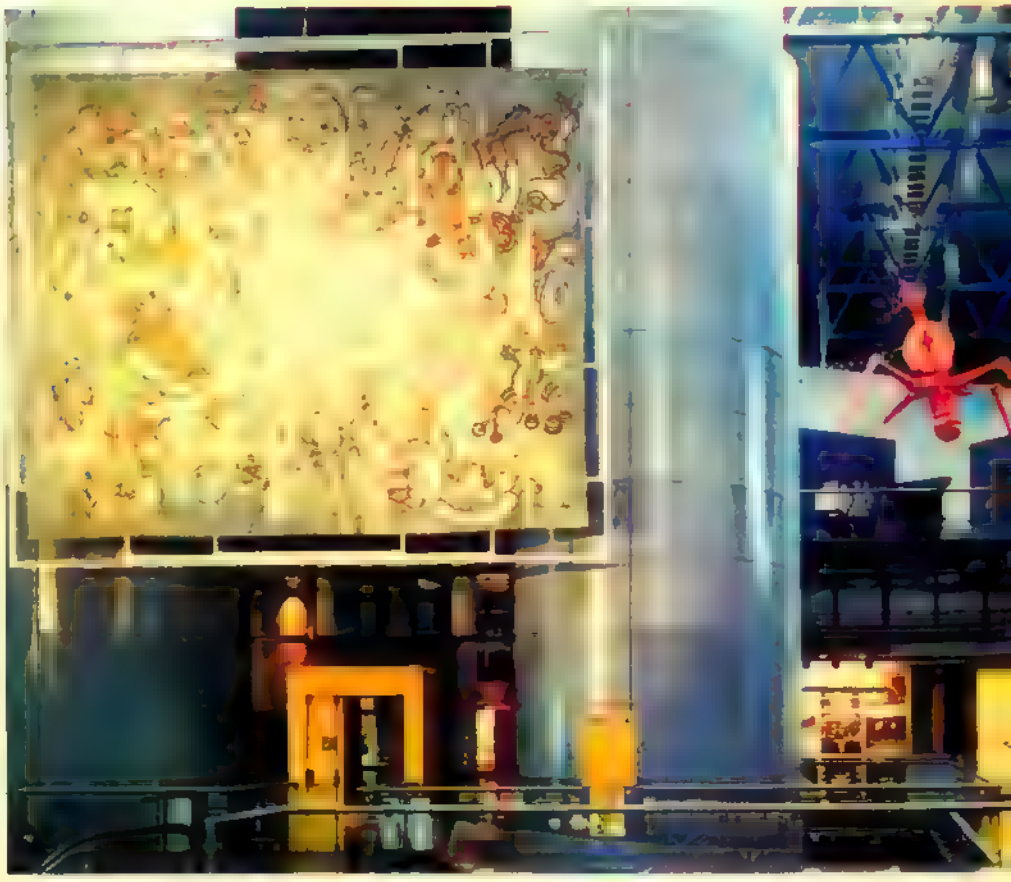

Serginin girişindeki bu dev tablo, Fransız sanatçı Jean Cocteau (Jan Kokto okunun) 'ya ait.

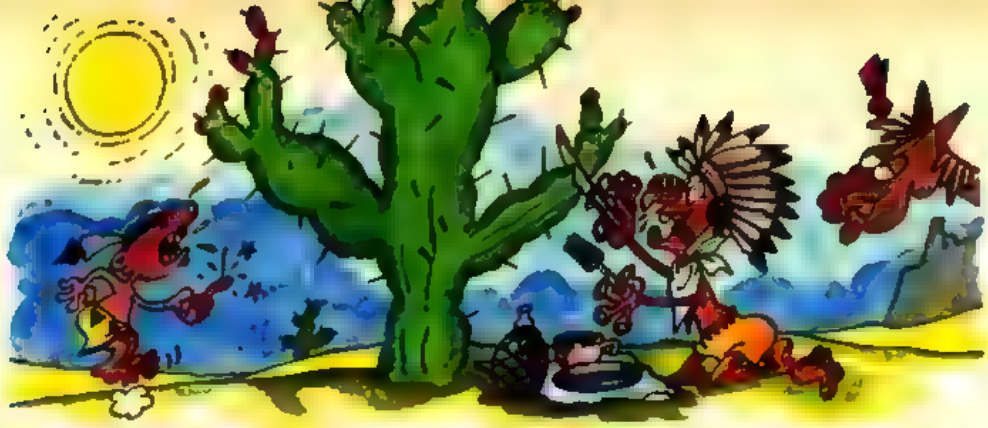

ARKADAŞIM KAKTÜS

Gözalıcı renk ve güzellikteki kaktüs çiçeklerine bakmaya doyulmuyor.

Kahvaldıta hangi reçeli yeğlersiniz? Çilek mi, yoksa vişne mi? Belki de kayısı ya da ayva reçelini seversiniz. Eğer Amerika'da yaşayan Pima kızılderilililerine kahvaltıya gidebilseydiniz, size kaktüs meyvesi reçeli ikram ederlerdi. Çünkü onlar, Saguaro kaktüsünün küçük bir salatalığa benzeyen meyvelerini çok severler. Topladıkları Saguaro meyvelerinden reçel ve şurup yaparlar ya da onları taze taze yerler. Pima dilinde " arkadaş" anlamına glen Saguaronun meyveleri pek lezzetli olsa gerek. Çünkü kızılderililer, 5 katlı bir apartman büyüklüğundeki kaktüsten meyve toplamak için, oldukça uğraşırlar.

Amerikan kızılderilileri, binlerce yıl, kaktüs meyvelerini yemişlerdir. Saguaronun yanısıra "Dikenli Armut"u da çok severler. Gerçekten kimi kaktüslerin meyveleri oldukça lezzetlidir. Kimi çilek, kimi de ananas tadındadır. Bazısı tatlı, bazısı ekşidir. Bir kısmının da çiçekleri çok guzel kokar. "Gecenin Kraliçesi"adı verilen kaktus kocaman ve vanilyalı dondurma gibi kokan bir çiçeğe sahiptir.

Çok ilginç bir bitki olan kaktüsün 1000'den fazla turu vardır.

Kaktüsler, en hafif yağmurda bile suyu emebılmek için uzanır. Nemli bir ortamda yetişen buyük bir çınar ağacı, yapraklarından günde yaklaşık 3200 litre su yitirir. Ama bır saguaro kaktusü, gunde sadece 1 litre su kaybeder.

Çöldeki bazı kaktüslerin, çok kuçükken bırkaç yaprağı olur. Bu yapraklar, gövde yiyecek yapacak kadar büyüduğünde düşer. Yağışın bol olduğu tropikal yağmur ormanlarında, bazı kaktüslerin yaprakları vardır.Kaktusler hemen her çeşit hayvanın ilgisini çeker. Bazı kaktüsler arı, bazıları da sinekkuşları tarafından tozlaştırılır. Çöl ağaçkakanları ise, saguaroları oyarak yuva yaparlar. Onlar bir başka kaktüse taşınınca, boş kalan yuvalara küçük baykuşlar yerleşir. Öte yandan, birçok hayvan kaktüslerin meyveleriyle beslenir. Karşılığında da meyvenin içindeki tohumları gubereleriyle yayarak çoğalmalarına yardım eder.

Dünyamızın olağanustü bitkilerinden olan kaktusler, çok uzun yıllardır sıcak ve kuru iklimli toprakları süslemekteler. Ancak şimdi insanların yardımına gereksinimleri var. Çünkü birçok kaktüs türü çeşitli tehlikelerle karşı karşıya. Üstelik büyümeleri de uzun zaman alır. Ama, bir buldozer ya da bir motorsıklet onları bir anda yok edebilir.

Kimi çok ender küktüs türleri, yabanıl yaşamdan alınıp ev bitkileri olarak satılıyor. Kaktusler azaldıkça, elbette tohumlar da azalır. Zamanla kaktüsler yok oluyor, bu ne-

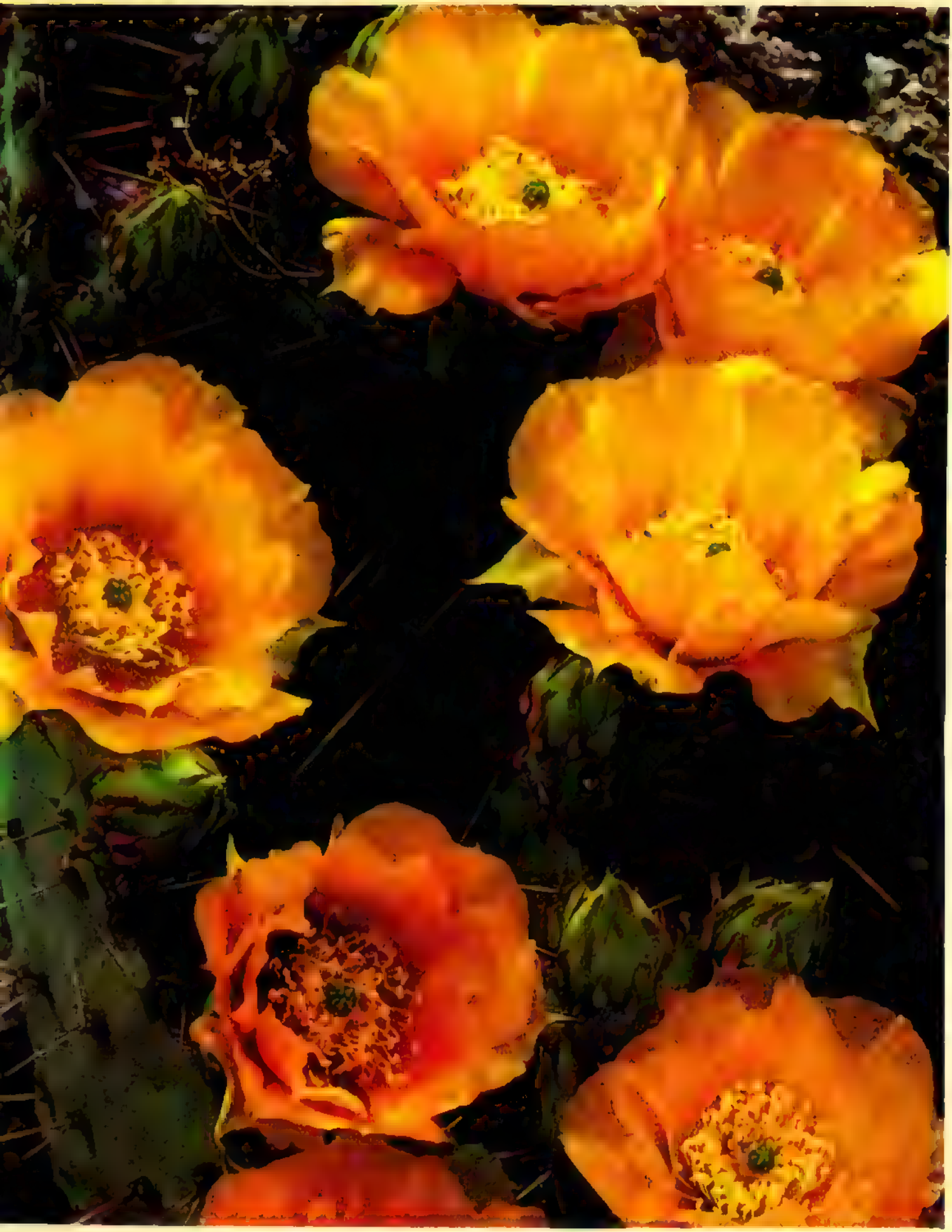

Kızılderililer dikenli armuttan reçel yaptıklarını biliyor muydunuz?

denle eğer kaktüs almaya karar verirsek, yabanıl yaşamdan koparılanları değil, tohumdan yetiştirilmiş olanları almalıyız.

Umarız herkes, kaktusleri sevmeyi ve daha çok uzun yıllar yaşayabilecekleri yerlerde bırakmayı öğrenir.

KAPTAN PİLOTUNUZ KONUŞUYOR...

"Bugüne kadar tam on iki tane uçak maketi yaptım. Hepsi de birbirinden güzel. Tek sorun, bu maketler uçmuyor. Ama onların uçmaması artık önemli değil. Ben uçtum. Hem de kocaman, gerçek bir uçakla... Kuruldum koltuğa, gel keyfim gel... Kafaya koydum: Büyüyünce ya hep uçakla gezeceğim ya da pilot olacağım."

TÜRK HAVA YOLLARI

UÇAĞIN HAVALANMASI

Önceki bölümde havanın uçağı nasıl etkilediğini ve uçağın nasıl konrol edilebileceğini öğrenmiştik. Uçuşun temel kuralalrı ile ilgili olduklarından bu bölümler çok önemliydi. Şimdi de uçağın nasıl havalandığını görelim.

Önce, uçak havaalanında uygun yerini alır ve motor gücüyle yerde surulür. Buna "taksileme" denir. Pistin sonuna gelindiğinde, rüzgarın estiği yönün tersine doğru döndürülür. Böylece ona doğru esen rüzgarla uçak biraz daha hava hızı kazanır. Kanatlardaki kumanda parçacıkları açılır. Motor vargücüyle çalışır ve uçak pist boyunca hızını artırır. Yer hızı arttıkça, hava hızı da artar, ta ki "uçuş hızı"na ulaşana dek. Pilot hücum açısını birazcık arttırdığında uçak yerden ayrılır ve uçuşa geçer.

Hava basıncının kanatlarda, yukarı doğru uyguladığı kuvvet ve uçağın hızı, uçuşa geçmek için gerekli kaldırma kuvvetini sağlar. Güvenlik hızına erişildiğinde, pilot rahatlıkla kontrol kolunu kullanarak, uçağın burnunu biraz daha kaldırır. Böylece tırmanma oranı yükselir

Artan Hızın Etkisi

Hız artınca kaldırma büyür ve yükseklik kazanır.

Bir uçağın pilotu mumkün olduğu kadar hızla uçabilir. Fazla yakıt harcamamak için ekonomik uçuşu seçebilir ya da yere inme anındaki yavaşlıkta uçabilir. Uçaklar, belli bir hız ve yükseklikte uçmak için, tasarlanmıştır. Motorgüçlerininkaldıramayacağı maksimum hızları vardır. Bir de yerden kalkmalarına bile yetmeyecek minimum hızları vardır. Bu hızla havada durmaları mümkün değildir. Çünkü, gerekli kaldırma kuvveti elde etmek için hız çok düşüktür. Buna"düşme hızı" denir.

EN YÜKSEK NOKTAYA ULAŞMAK

Düşen hızın etkisi

Düşuk hız kaldırma kuvvetini küçültür ve yukseklik kaybedilir.

Düz bir uçuş seviyesi için kaldırma kuvveti daima ağırlığa eşit olmalıdır. Eğer bir uçak, düz bir uçuş seviyesini gerektirdiği hız ve kaldırma kuvvetinden daha fazlasına sahipse, daha da yükseğe çıkabilir.

Teknik olarak, bütün pilotlar hızı arttırmalı ve uçağın burnumu yukarı kaldıracak biçimde hücum açısını büyütmelidir. Ama pratikte, hava koşullarından ötürü bunu yapmak kolay değildir. Uçak yükseldikçe, havanın yoğunluğu azalır. Bu hücum açısı aynı kaldığında kaldırma kuvvetinin azalacağı anlamına gelir.

En iyi hücum açısında, düz bir uçuş seviyesini sağlamak için mümkün olan tüm güç kullanıldığında uçak en yüksek noktasındadır.

UÇUŞ SEVİYESİ VE HIZ DÜZENİ

Düz bir uçuş için, kaldırma her zaman ağırlığa eşit olmalıdır. Kaldırma, hücum açısı ve hızla elde edilir. Eğer pilot, uçağın hızını artırır ve hücum açısını değiştırmezse uçak yükselir. Uçuş düzeyini sağlamak için pilot kontrol kolunu iterek uçağın burnunu biraz aşağı indirmelidir. Boylece hücum açısı küçülecektir. Bu, kaldırma ağırlık dengesini sağlar.

Kırmızı ok, uçuş için gerekli gücü gösterir
Sarı ok, mümkün olan gücü gösterir

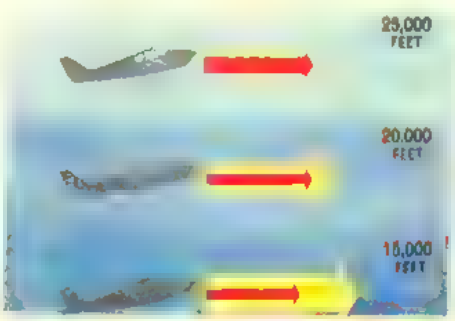

DOĞAN KARDEŞ ABONELERİ, ARTIK GELECEĞİNİZ GÜVENCEDE...

Sevgili arkadaşlar,

DOĞAN KARDEŞ abonelerinin bundan böyle çok önemli bir ayrıcalıkları daha var: Yaşam Sigortası!..

Hepiniz, sigortanın ne anlama geldiğini, sigortacılığın ne olduğunu biliyorsunuz. Bir insanın ya da bir varlığın (mal varlığı, eşya vb.) sigortalanması, onun, olası veya beklenmedik tehlikelere, zararlara karşı güvence altına alınması demektir.

Örneğin, derginizin basıldığı kâğıt, çok büyük miktarlarda ve büyük paralar ödenerek sağlanmaktadır. Bu kâğıt, satıcı firmadan DOĞAN KARDEŞ'e ulaşana kadar, uğrayabileceği çeşitli zararlara karşı (yangın tehlikesi, yağmura maruz kalma tehlikesi gibi...), taşıyıcı firma tarafından sigorta ettirilir.

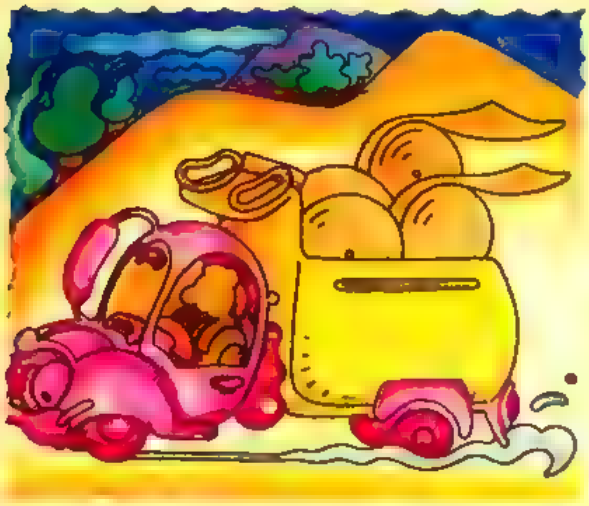

Yapacağınız tek şey, ön başvuru formunu (derginizin ekinde bulacaksınız) doğru ve eksiksiz bir şekilde ebeveyninize doldurtup, imzalattıktan sonra, abone formunuz ve abone bedelini yatırdığınıza ilişkin banka dekontu ile birlikte bize göndermeniz...

DOĞAN KARDEŞ, abonelerinin Yaşam Sigortası işlemini yapıyor ve ilk primi ödüyor.

DOĞAN KARDEŞ aboneliğinizle birlikte, YENİ SÜPER YAŞAM SİGORTANIZ da başlamıştır..

Yine, örneğin, I. Ulusal Çocuk Kurultayı'na katılan tüm delegelerimiz, yuvalarından ayrıldıkları andan başlamak üzere, yeniden evlerine dönene dek, bizlerle geçirdikleri süre boyunca sigorta ettirilmişlerdi...

Kısacası, sigorta, bizleri ve bize ait şeyleri korumak amacıyla geliştirilmiş bir sistemdir.

Ancak...

DOĞAN KARDEŞ'in aboneleri ne sunduğu bu yeni olanak, yalnızca onları ve yakınlarını korumak amacını taşımıyor

DOĞAN KARDEŞ-HALK YAŞAM SİGORTA işbirliği, abonelerimiz için sürekli bir güvence de oluşturuyor: YENİ SUPER YAŞAM SİGORTASI ile bugününüz güvencede, öğrenim hayatınız güvencede, geleceğiniz güvencede...

Sevgili arkadaşlar,

Bu ayrıcalığı sürdürmek, ondan sonra artık sizin ve büyüklerinizin kararına kalıyor.

DOĞAN KARDEŞ'in sizden ve ön başvuru formunu doldurup imzalayacak büyüklerinizden bir tek dileği var: Formda istenen bilgilerin doğru ve eksiksiz verilmesi.

Çünkü, sizin yerinize sigorta formunu dolduracak büyüğünüzün sağlık yönünden herhangi bir sorunu olmaması çok önemli. Sağladığı onca güvenceye karşın, önemli riskler üstlenen sigorta şirketlerinden, nasıl kı kırık bir antika vazoyu, kazaya karşı sigorta etmesini bekleyemezsek, ciddi sağlık sorunları olan kişileri de Yaşam Sigortası yapmalarını bekleyemeyiz

Anneler, babalar!.. Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için şimdi güzel bir imkân var!

Doğan Kardeş'e şimdi abone olan bütün çocuklar Yeni Süper Yaşam Sigortalı olabilir,yani eğitimlerini tamamladıkları işkurmayı planladıkları yıllarda, yaşamlarına milyarlarca liranın sahibi olarak, güven içinde başlayabilirler.

Çocuğunuz Yeni Süper Yaşam Sigortalı olmakla neler kazanacak?

Bugün tasarruflarınızdan ayıracağınız küçücük miktarlar, gelecekte çocuğunuzu büyük miktarlarda toplu paranın sahibi yapacaktır. Çocuğunuz dilerse, bu parayı yaşam boyu düzenli ek gelir elde etmek için kullanabilecektir. İlk iki yılın sonunda, biriken paranın bir bölümünü ödünç alarak, düşük faizli krediden yararlanabilecek, bu sırada sigortası devam edecektir. Yeni Süper Yaşam Sigortası primlerini üstlenen kişinin vefatı halinde, çocuğunuza vefat tazminatı ödenecektir.

Yeni Süper Yaşam Sıgortası, çocuğunuzun geleceğinin güvencesidir.

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için neler yapacaksınız?

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için, birinci yıl aylık 50 bin lira üzerinden ve her yıl %50 oranında artırarak, 3 ayda bir toplu olarak ödeyeceğiniz primleri, posta çekiyle Halk Yaşam Sigorta hesabına yatırmanız yeterlidir. Dilerseniz bu primleri her yıl 6 aylık ya da 1 yıllık dönemler için de toplu olarak yatırabilirsiniz. Yatırdığınız primler devlet kontrolü altında yatırıma dönüştürülecek, elde edilen gelirin %95'i çocuğunuzun biriken parasına eklenecektir. Ayrıca, ödediğiniz primler gelir vergisi matrahından düşürülebilecek ve bu size ödeyeceğiniz primden %25 ile %50 arasında değişen oranlarda indirim sağlayacaktır.

Aşağıdaki tablolarda Yeni Süper Yaşam Sigortası'nın Toplu Para, Yaşam Boyu Yıllık Gelir ve Vefat Tazminatı'nın yıllara göre değerleri görülmektedir.

● Toplu Para
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	173.119.295 TL
15. yılın sonunda	1.995.683.756 TL
20. yılın sonunda	19 912.122.509 TL

● Yaşam Boyu Yıllık Gelir
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	97 438.820 TL
15. yılın sonunda	1.127.593.229 TL
20. yılın sonunda	11.313.146.196 TL

● Vefat Tazminatı
1. yıl aylık 50.000 TL prim ödemeli

10. yılın sonunda	1.185.619.295 TL
15. yılın sonunda	9.690.683.756 TL
20. yılın sonunda	78.352.122.509 TL

Çocuğunuzu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapacak ilk ayın primini, Doğan Kardeş üstleniyor!

Çocuğunuzu şimdi Doğan Kardeş'e abone ettiğiniz takdirde, onu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapacak ilk ayın primini, Doğan Kardeş üstlenecek.

Çocuğunuzun Yeni Süper Yaşam Sigortalı olması için,ilişikteki Aday Başvuru Formu'nu eksiksiz doldurup, **Doğan Kardeş Dergisi Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Yeniçeriler Cd. Sinekli Medrese Sk. No: 1 Kat: 3 Beyazıt - İstanbul** adresine postalayın. Prim ödemelerinde kullanacağınız posta çekleri ve Yeni Süper Yaşam Sigortası Poliçesi kısa süre içinde adresinize ulaşacaktır.

Siz de çocuğunuzu Yeni Süper Yaşam Sigortalı yapın, geleceğini güvence altına alın!

DOĞAN KARDEŞ

yeni **Yıllık % 50 Artan**
SÜPER YAŞAM SİGORTASI
ADAY BAŞVURU FORMU
(% 95 kâr payılı)

Halk Yaşam Sigorta

SİGORTALININ

VELİNİN ADI
VELİNİN SOYADI
VELİNİN DOĞ. TAR.
VELİNİN BABA ADI
VELİNİN MESLEĞİ
ÇOCUĞUN ADI

☐ EV ADRESİ ☐ İŞ ADRESİ

ACENTE KODU
ELEMAN KODU
SIRA NO
BAŞVURU NO

EV ADRESİ

CADDE
SOKAK
KAPI NO
İLÇE
İL
POSTA KODU
TELEFON

GÜN / AY / YIL

BAŞLANGIÇ TARİHİ
AYLIK NET PRİM 50.000 TL
ALINAN PEY TUTARI 50.000 TL

İlk priminiz Doğan Kardeş tarafından ödenecektir

İŞ ADRESİ

CADDE
SOKAK
KAPI NO.
İLÇE
İL
POSTA KODU
TELEFON

NÜFUS KAYDI
Ana Adı
Hane No
Cilt No
Kütük No

VELİ BUGÜNE KADAR CİDDİ BİR HASTALIK GEÇİRDİ Mİ? ☐ EVET ☐ HAYIR

Geçirdiyse hangileri? _
(AIDS astım nefrit sara şeker hastalığı verem guatr hipertansiyon kalp yetmezliği koroner yetmezliği eklem ve kalp romatizması felç asabi veya ruhi hastalık kanser türleri duyu organları ile ilgili hastalıklar kalp-damar akciğer böbrek, mide bağırsak karaciğer safrakesesi hastalıkları ve benzeri ciddi rahatsızlıklar)

Bu hastalık veya hastalıklar nedeniyle bir yere (doktor veya sağlık kuruluşu) başvurdunuz mu? Belirtiniz

ŞİMDİ TAMAMEN SIHHATTE MİSİNİZ? ☐ EVET ☐ HAYIR Nedeni

ASKERLİK YAPTINIZ MI? ☐ EVET ☐ HAYIR Nedeni

Eksik veya işlevini yapmayan uzvunuz var mı?

Varsa hangileri? __

Sayın veli
İşbu Aday Başvuru Formunu imzaladığınız ve Halk Yaşam Sigorta A. Ş. tarafından kabul edildiği tarihten itibaren yıllık sigorta primlerinizin tutarına ilişkin 50.000 TL.lık peşinat DOĞAN KARDEŞ ve HALK YAŞAM SİGORTA ışbu hesabına ödenecektir. Lutfen çocuğunuzun istikbali için bu başvuru formundan sonra size poliçeniz ile birlikte göndereceğimiz posta çeklerini ödeyin. Onları mutlu yarınlara hazırlayalım.

Sigorta şartlarını kabul ederek eksiksiz olarak doldurduğum Aday Başvuru Formunun sigortaya kabul anlamına gelmediğini, Şirketin bilmesi gereken herhangi bir hususu gizlemediğimi, yanlış ve eksiksiz beyanda bulunmadığımı, aksi takdirde ortaya çıkabilecek anlaşmazlıklarda Şirketin herhangi bir sorumluluk altına girmediğini beyan ve tasdik ederim.

Tarih / ..... / 19.....

VELİNİN
Adı Soyadı
İmzası

GENEL MÜDÜRLÜK
Köre Şehitleri Cad. No: 42
Zincirlikuyu 80308 İstanbul
Tel (1) 175 36 50
Telekс 39157 dog tr
Faks (1) 166 98 17

Adana Bölge Müdürlüğü
Ziya Paşa Bulvarı No: 74
01130 Adana
Tel (71) 13 27 87
Faks (71) 13 13 52

Ankara Bölge Müdürlüğü
Kızılay 06420 Ankara
Tel (4) 135 46 40
Telekс 42662 ahs tr
Faks (4) 131 84 16

Bursa Bölge Müdürlüğü
16010 Bursa
Tel (24) 20 51 22
Teleks
Faks (24) 22 59 14

İzmir Bölge Müdürlüğü
Hâkimiyet Cad. No: 24/6
35210 İzmir
Tel (51) 19 31 41
Faks (51) 19 18 71

Antalya Bölge Müdürlüğü
Ali Çetinkaya Cad.
1266 Sok. No: 2/1
07100 Antalya
Tel 31 18 74 80
Faks (31) 18 79 47

Yoğurt mu dedin?

Yo... Yogo®

Meyveli Yoğurt

Ham, hum... şapırt... mmmmmmmmm!
Ne söyleyeyim yani, bir Yogo da siz alın,
nasılmış görün!

OYKU

LODOS ERTESİ

Yazan : Hulki AKTUNÇ **Resimleyen:**Behice BALTA

Lodos yellerinin azıp kudurduğu bir günün ertesi, kıyıdayım. Ne deniz dünkü deniz, ne kıyı dünkü kıyı. Koca su, istemediği ne varsa kıyıya savurmuş sanki: Mazot bulaşığı naylon torbalar, şişeler, tahta parçaları, tortop çalılar...

(Tortop çalılar: Tortop çalılar bu kıyının çocuklarına denizin armağanlarını taşırdı. Kim bilir hangi balıkçıların kopup denizde kalmış misinaları, fırdöndüler, aklı karalı balık iğneleri, hatta kurşunlar ve zokalar.)

Oyuncakçı Ali Bey, balıkçı gereçleri de satıyor. Üç beş metre misina alıyorum; bir de sinek iğnesi. Kurşun almaya yetmiyor param. Sarı, ortası delik yüzparalar var; ah şu pahalılık, yüzparayla nerede simit, halka bile vermiyorlar insana... İşe yaramayan yüzparayı ağırlık diye, kurşun yerine bağlıyorum oltama. Kıyıya gidiyorum. Bir kayaya tünüyorum. Kayabalıklarını ve çırçırları kolluyorum..

(Kayabalıkları ve çırçırlar: Kayabalıklar ve çırçırlar, bütün çocukların balık avlama öğretmenidir, bu kıyılarda. Küçücük bir midye eti, çeker onları. Çırçırlar topluca yaklaşır, yemi gözden geçirir; beğenir; yemeye kalkar. Kayabalığı yalnız yüzer; niçin kumbalığı dememişler ona? Kumu daha çok sever. Gelir, yemi yutar. Bir kurtuluş titremesi olur misinada. Çeker bakarsın; öğreteceği balıkçılığın ilk kurbanı kendisidir. Niye öldüresin? Atarsın denize geri. Göre göre avladığın balık, seni derinlere çekecektir. Bir süre sonra, maviliğin dibinde yaşayan, yukarıdan bakınca görmediğin balıkları da avlamaya kalkışacaksın. İzmaritleri, barbunyaları. Ya da göçmen balığın aktığı mevsimde, çapariyle, kaşıkla, rastgeleye çıkacaksın. Aynı kurtuluş titremesinin ardından.)

Tortop çalının yanındayım; çakıllara oturuyorum; dolaşık misina, ışıkta pırıl pırıl parlıyor; belli ediyor kendisini. Bir uç arıyorum, buluyorum; o uçtan çözmeye başlıyorum misinayı.Düğüm düğüm düğüm. Parmaklarım, tırnaklarım mı beceriyor bu işi? İçgüdülerim mi? Usum mu? Neyim?

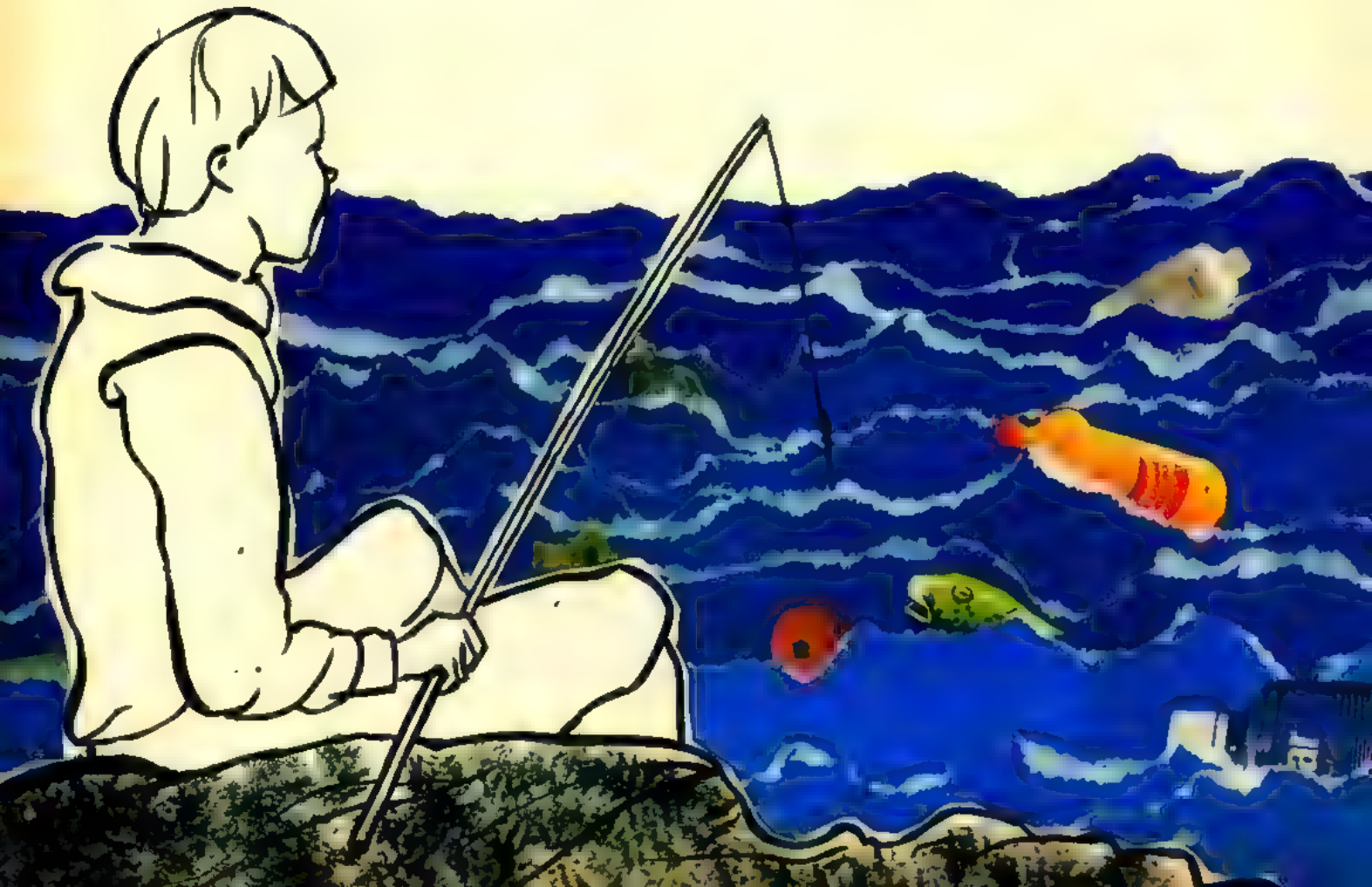

(Neyim?: Neyim çözüyordu bu dolaşık mı dolaşık avlanma gereçleri kalıntısını. Birkaç metre misina, bir sinek iğnesi, ufacık bir kurşun alacak param olsaydı, lodos-ertesi bu kıyıda ne işim vardı... Parasızlığım, yoksulluğum mu çözüyor misinaların bulmacasını? Balık tutmak, suların eşsiz yaratıklarını yakından görmek için duyduğum yürek çırpıntısına ne diyecektim? Yürek çırpıntılarım mı çözüyordu? Çırçırların gözalıcı yeşilliğine tutku duyuyordum... Tutkum mu çözüyor? Kayabalıklarının ağırbaşlılığına, alçakgönüllü renkleri ve görünümlerine -bana benzer- yakınlığım mı? Yoksa, ileride avlayacağımı sandığım büyük balıklarla ilgili düşlerim mi? Neydi çözen bu korkunç dolaşık oltaları? Bilmiyordum.)

Sarı sarı fırdöndüleri gömlek cebime koyuyorum. Işıldayan misinayı çözdükçe sarıyorum ber tahta parçasına. İğneler... İğnelerden korkuyorum, batınca çıkması zor... İğneleri eski püskü bir defterin yaprakları arasına koyuyorum tek tek. Her sayfaya birkaç iğne... Kâğıt, nemini alıyor iğnelerin; paslanmalarını önlemiş oluyorsun böylece Hangi ağabeyiminmiş bu defter? -İki ağabeyim var, biri lisede, biri ortaokulda.- Büyük ağabeyimin bu defter. Bu deftere ödevler yapmış. Öğretmenin notları var, imzası var defter yapraklarında. Geldiğim son sayfada kurutulmuş bir yaprakla karşılaştım. O sayfaya iğne koymadım. Ne yaprağı bu, defne mi?(Defne: Defne, bahçede kendi kendine bitivermişti. Yaprağını koparıp koklarsan, acı-güzel kokuyordu. O yaprağı koparmakla şu çırçırı avlamak birbirine benziyor mu ne?)Baktım, çöze çöze, sara sara, upuzun bir oltam olmuş. Açtım, kulaca vurdum... Yirmi kulaç derinlerde hangi balık vardır? Defterimi koltuğumun altına sıkıştırdım. Oltamı cebime koydum. Kıyıda daha nice tortop çalı vardı. Yarın gene gelip bütün gün misina çözer miyim? Eski ödev defterindeki iğnelerle ne avlayabilirim? Çırçırdan, kayabalığından öteye geçebildim mi? Düşündükçe her şey sarpa sarıyor. Atabilecek miyim yakaladıklarımı denize? Eve götürür müyüm?

-Bunun yemeği olmaz! der mi babam bana? -Nerde benim eski defterim? der mi ağabeyim bana? Defneyi çok seven annem niçin uykuda? (Niçin uykuda?: Defneyi seven annem lodos gününde sürekli uyumuştu. Başına komşular toplanmıştı. Lodos-ertesi, çık git dolaş demişlerdi bana. Defneyi seven annem niçin uykuda?)

HULKİ AKTUNÇ

Hulki Aktunç, 1949 yılında İstanbul'da doğdu.

İlk kitabı "Gidenler Dönmeyenler (1976); dil, biçim ve üslup kadar içeriğinin derinliği ve titizliğiyle ilgi topladı ve Türk Dil Kurumu 1977'Öykü Ödülü'nü kazandı. Yazar, geniş anlamda "Paylaşmak" diye adlandırılabilecek Doğan Kardeş dünyasını, ilk kitabının açılış öyküsü "Gözbağı" ile yakalamıştır.

"Kurtarılmış Haziran (1977)" ile "Ten ve Gölge (1985)"de de başarısını sürdürdü. Son öykü kitabı "Bir Yer Göstericinin Hayatı (1989)"da 1989-90 Yunus Nadi yarışmasında öykü dalında birincilik ödülünü aldı.

Aktunç'un 1990 yılında yayınladığı "Büyük Argo Sözlüğü" dilimizdeki ilk argo antolojisi diye de kabul edilir.

Hulki Aktunç, öyküleri, romanları, şiirleri ve argo alanındaki yetkin sözlüğüyle Türk edebiyatının en önemli isimleri arasında kendine haklı bir yer edinmiştir.

ÖYKÜ

KARDAN PALYAÇO

Yazan: Muzaffer İZGÜ **Resimleyen:** Cahit AK

Öyle bir üşüdü ki ellerimiz, kıpkırmızı oldu parmaklarımız. Sanki, tutmuşuz parmaklarımızı kırmızı boyanın içine sokmuş, çıkarmışız gibi. Parmaklarımızı ağzımızın yanına götürüyor, hohluyor, yine yerden avuç avuç kar alıyor, kardan adamımızın orasına burasına yapıştırıyorduk.
Uvvvv ne soğuk ?

Kardan adam yaparken kar yağmağa başladı. Ya şimdi annelerimiz bizi evlerimize çağırırlarsa ?
-Arkadaşlar, dedi Figen daha çabuk olalım, bir an once bitirelim kardan adamımızı.
Ama ah bitmiyor ki kardan adamımız. Kım dedı onu, hangimiz söyledi, "Kardan adamımız kocaman olmalı, bizim boyumuzdan büyük olmalı, iri bir kova denli de kafası olmalı" diye?
Galiba İhlan söyledi, evet evet o söyledi, çünkü kardan adamımızın kafasına kar yetiştiremiyoruz. Avuç avuç kar götürüyoruz, İlhan:
- Hadi, daha çok, daha çok , diyordu.
İki kömür parçasını Mustafa uzattı. Itır da havucu uzattı. Öyle kocaman bir havuç ki, elbette o kocaman kafaya böyle kocaman bir burun yakışır, ama !. - Ah öyle sabırsızlanıyorum ki.
- Haydi lütfen İlhan, artık bırak şu kardan adamı bana...
Bırakmıyor ki, orasına kar yapıştırıyor , burasına kar yapıştırıyor, durmadan da bana soruyor :
- Ne yapacaksın kardan adamı soylesene ?
- Hayır söylemem diyorum. Yaptığım zaman görürsunuz.
- Yo, diyor İlhan, göster o naylon torbanın içindekileri bize.
- Hayır, şimdi yapmağa başlayacağım zaten, siz de bana yardım edeceksiniz, birlikte yapacağız.
-Pekiyi, dedi.

İhan, yana çekildi. Görelim bakalım neler yapacaksın kardan adamımıza?
Önce bir şapka çıkardım naylon torbanın içinden.
- Uuuu, dediler.
- Ya dedim, gördünüz mü nasıl yakıştı ?
Kırmızı bir şapka anneannemden kalmış, eski ama gerçekten çok yakıştı kardan adamımıza. Şöyle biraz da yan yatırdık şapkayı, rüzgarda uçmasın diye yanlarına karlar koyduk.
-Hani ağzı bunun ? dedım. Gördünüz mü, şimdi buna ağız yapacağız.
Torbamdan kırmızı kadife çıkardım. Evde şerit şerit kesmiştim. Yuvarlayıverdim, dört yanından birer çiviyle tutturuverdım.
- Aaaa, diye bağırdı arkadaşlarım. Çok yaşa Pelin, hokka gibi ağız yaptın, ama bu ağız birinin ağzına benziyordu ya kimin ?

- Kimin olacak ? dedi Oya, palyaçonun...
- Aaaa!...
Havaya zıplamağa başladı arkadaşlarım. Hele, kardan adamın burnundan havucu çekip, onun yerine kıpkırmızı bir yanı dar, bir yanı geniş koku şişesini koyunca,
- Palyaçonun burnu, palyaçonun burnu ! diye bağırdılar.
Ya kaşları? İki de kaş yaptık. Oya'yla birlikte kırmızı kadife şeritten, böyle eğik eğik , kalın kalın. Alkışlar , alkışlar...
- Palyaçonun pabucu büyük olur, dedi İlhan.- Hıh, dedim, elbette büyük olur.
Torbadan anneannemin eski yün hırkasının kesilmiş kollarını çıkardım.
- Bunların içine kar doldurduk muydu, kardan

adamımızın ayaklarının ucuna yapıştırdık mıydı ?
- Haydin kar toplamağa, haydin kar toplamağa !...

Kardan adamımızın kocaman pabuçları olmuştu. Yoo, onun adı kardan adam değildi artık, ya neydi ? Çok tartıştık. "Kardan Palyaço Adam" olsun. Yo hayır, "Palyaço Kardan Adam" olsun. Hayır, en iyisi salt "Palyaço" olsun. Ama bu kardan adam salt palyoça olmaz ki... "Kardan Palyaço" nasıl arkadaşlar ?

Oneri, Aysun'dan geldi. Hemen kabul ettik. Evet adı "Kardan Palyaço" olsun.

Kardan Palyaçomuz gülmüyordu ama, biz karşısına geçmiş gülüyorduk. Hele Nuri, evlerinden babasının kaç yıllık kalın kravatını alıp getirince, daha çok gülmeğe başladık. Yeşil kravat o denli yakışmıştı ki, Kardan Palyaçomuza. Berk'in dedesinin

camsız gözlük çerçevesi de o kırmızı koca burunun üzerine oturunca, eh artık biz bu Kardan Palyaçomuzun yöresinde fır fır döneriz, şarkı da söyleriz:
"Kardan adam, kardan adam,
Sımsıcaktır benim odam".
Yoo arkadaşlar, onun adı kardan adam değil, Kardan Palyaço...
"Kardan Palyaço, Kardan Palyaço"
E, gerisi ? Şarkının gerisini getiremedik. Karanlık bastı, annelerimiz evlerimize çağırdı, aklımız Kardan Palyaçomuzda kaldı, ama o elektrik direğinin altında, oracıkta, sokağın başında kaldırımın üzerinde.

Yemeğimi çok çabuk yedim, dersimi çok çabuk yaptım, pencerenin perdesini araladım, burnumu cama dayadım, işte oracıkta, Kardan Palyaço.
Annem:
-Pelin neredesin, haydi durma o pencerenin yanında, çok soğuk, üşüyeceksin, çek perdeyi diyecek.
Ama çekemiyorum ki perdeyi, ne zaman perdeye elimi uzatsam... Hemen Kardan Palyaçonun o kırmızı kaşları iniveriyor , yüzü buruşuyor, elini kaldırıyor:
- Sakın ha, sen de gidersen ben kiminle konuşur um ? Donar ölürüm, diyordu.
- Çok mu soğuk ? diye sordum.
- Çok dedi.Camın yanına gelmişti, pencerenin dibine, şapkasının üzeri tül gibi karla doluydu. Şişkin burnunun kırmızı ucu apak olmuştu. Sürmeli gözleri kül içindeydi. Soğuktan yün kirpiklerini kırpıştırarak bakıyordu bana.
- Biraz daha sabret, dedim. Kardan Palyaçoya, az sonra annem babam uyurlar, o zaman seni içeri alırım, odamda ısınırsın. İstersen üzerine battaniye de veririm...

de ver irim...
- Sana o zaman hangi sirklerde palyaçoluk yaptığımı anlatırım, köpeğimi kedimi anlatırım, sen ninni söylenerek uyumazsın biliyorum, ama sana çok güzel şarkılar söylerim. Bilir misin ben çok güzel doğa şarkıları bilirim, şarkılarımın içinde kelebekler vardır, papatyalar vardır, pınarların şırıltıları vardır. Sana sarı saçlı kuşu anlatırım... Ama lütfen bir daha bak, annen baban uyumadılar mı ?
- Ah biraz daha bekle lütfen Kardan Palyaço, sana sıcacık bir ıhlamur bile sunabilirim. Mutlaka annemle babamın yatmadan önce içtikleri ıhlamurdan vardır kaynatmanın içinde. İçersin, ısınırsın, ben de sana okulumu anlatırım, öğretmenimi. Biliyor musun Kardan Palyaço, ben en çok resim dersini severim, bütün dersler resim dersi olsun isterim.
- Çok üşüyorum, bir kez daha bakar mısın, bir ses duydum da ...
- Evet, evet, annem babam yatmağa gidiyorlar .

Onlara şimdi birer öpücük... İyi geceler anneciğim, iyi geceler babacığım...
- Sen yatmıyor musun Pelin ?
- Hemen yatacağım anneciğim, dişlerimi fırçalıyayım...Odamın ışığını yaktım, salona koştum, per deyi araladım,
- Neredesin Kardan Palyaço ?
- Buradayım, kapıda bekliyorum, haydi aç lütfen, çok üşüdüm.
- Hemen şimdi... Açıyorum kapıyı ama, sakın gürültü yapma, ayaklarının ucuna bas...
- Karın hiç sesi çıkar mı, sonra pabuçlarım yünden, sen getirmiştin. Ama iyi ki bunları getir mişsin, yoksa şimdiye dek donardı ayaklarım...
- Şurası mı ?
- Evet, evet...
Kardan Palyaço odamdaki koltuğun üzerine oturdu. Battaniyemi yatağımın üzerinden çektim. Kardan Palyaçonun dizlerine örttüm.
- Oh, dedi, sen ne iyi bir kızsın Pelin. Birden sırtım, kollarım, bacaklarım ısınıverdi. Öyle mutluyum ki... Şimdi sana önce kelebeklerin şarkısını söyleyeceğim, ondan sonra sana sarı saçlı kuşu anlatacağım...
- Çok yavaş söyleyeceksin ama, annem, babam duymasınlar, onlar çok erken kalkıp işe gidiyorlar...

Sesi çok güzeldi Kardan Palyaçonun. Yumuşacık, su sesi gibi, ekin hışırtısı gibi, rüzgarsız havada denizin kıyıdaki şıpırtısı gibi. Burnu yine kıpkırmızı olmuştu, sürmeli gözleri sevgiyle bakıyordu, bana sarı saçlı kuşu anlatıyordu. Sarı saçlı kuş, aynalardan daha parlak, gök mavisi bir göle bakarak saçlarını tarıyordu ki, Kardan Palyaço birden

ayağa kalktı:
- Eriyorum Pelin, yok oluyorum Pelin, dedi... Su olmak istemiyorum. Kardan Palyaço olarak kalmak istiyorum, çocukları güldürmek istiyorum... Haydi yardım et bana, çabuk üzerimdeki battaniyeyi al, bir an önce kapıyı aç, ben dışarı çıkayım... Öleceğim Pelin, yok olacağım Pelin...
- Evet ıslanmış koltuk, eriyorsun... Ama dışarda da soğuktan...
- Hayır hayır, haydi yol göster bana... Ama sakın pencerenin yanından ayrılma...
Kapıyı açtım. Çok soğuktu dışarısı, o denli soğuktu ki, titreyiverdim.
- Burada da soğuktan öleceksin Kardan Palyaço ...
-Eğer devinirsem ölmem, anlıyor musun Pelin, devinmem gerek haydi, sen geç pencereye beni izle...
Koştum pencereye, perdeyi araladım. Palyaço gülüyordu, hemen kaşlarının üzerinde buzdan iğnecikler oluşmuştu, burnunun ucu apak olmuştu.
- Sana en güzel numaralarımı göstereceğim iyi yürekli Pelin, bak bu düşme numarası, nasıl düşünüyorum görüyor musun, senin için düşüyorum.
Kardan Palyaço, kaldırımın bu yanında ayağa kalkıyor, öteki yanında "Hayda Hop" diyerek düşüyordu. Düşünce bana bakıyor du. "Gülsene Pelin, çok gül, çok gül ki ben de senin için güzel güzel düşeyim" diyordu.
Gülüyordum. Ben kahkahalarla güldükçe, Kar dan Palyaço kaldırımın bu yanından o yanına uçuyor, orada düşer ek yere uzanıyor du; kalkıyor, karlarını silkeliyor, sonra bu yana uçuyor, yine düşüyordu.
- Sakın gitme pencereden Pelin, diyordu. Devinmezsem soğuktan donar ölürüm, hep beni izle. Sen izle ki ben sana en güzel numaralarımı göstereyim.
Kardan Palyaço şimdi penguenler dansını yapıyor du, ama o denli çok penguene benziyordu ki, paytak yürüyor, sonra tam pencerenin yanına gelince takla atıyor, beni selamlıyor du.
- Hep izle beni Pelin, daha ne oyunlarım var sana... Şimdi de suya düşen yaprak oyununu oynayacağım... İşte ben bir yaprağım, sonbahar geldi, sarardım, dalımdan koptum, uçuyorum, şimdi dala takılıyorum, daldan kurtuluyorum, şimdi çaya düşüyorum, evet su beni alıp denize götürüyor, izliyor musun Pelin, şimdi suyun içindeki bir yaprağım... Bak şimdi suyun çok güçlü aktığı bir yere geldik , izliyorsun değil mi ? Şimdi de suyla dans ediyorum. Yaprakla suyun dansı bunun adı. Yo sakın uyuma, yoo.
- Ama uykum geldi Kardan Palyaço...
- Yo hayır, sakın uyuma, ben palyaçoyum, benim numaralarımı izleyen olmazsa ben o oyunları oynayamam. Oynamayınca, devrinimsiz ölürüm soğuktan Pelin. Bak şimdi sana en güzel oyunumu oynayacağım, bütün çocuklar bayılırlar bu oyunuma. Ne olur gözlerini kapama Pelin... Çok se verler bu oyunumu çocuklar, tekerleksiz bir bisiklete biniyorum, üstelik sırtımda bir kuzu var, kuzu durmadan kulaklarımı yalıyor. Ben bisikletin pedallarına basıyorum, gidiyoruz... Yo Pelin, sakın kapama gözlerini, sakın kapama! Beğenmedin mi bu numarayı, dur o zaman sana arıların düğününü oynayayım. Evet, evet arıların düğününü, arılar aktomurcuk mayıs çiçekleri açtığında düğün yaparlar, bak bu arı gelin arı, evet evet gelin arı. Gelin arının dansı bu... Uyuma sakın, bunu da mı beğenmedin, dur sana şimdi düşünde dans eden adamı oynayacağım, çok seveceksin bunu Pelin. Yalvarırım uyuma, çok seveceksin bu oyunu... Sen uyursan ben dans edemem Pelin, devinmeyince donar ölürüm Pelin... Kapama gözlerini, yo yo yapma sakın, en güzel numaramı göster iyorum bak, hiçbir palyaço bu numarayı yapamaz, havada iki takla atarken şapkamı dört kez giyip çıkaracağım. Senin için ilk kez deneyeceğim, havada takla atmağa çalışacağım ve şapkamı altı kez çıkarıp giyeceğim...
Pelin, ama Pelin...

PAYLAŞMAK.....

Kendimizi tanımlamak, karşımızdakilerle iletişim kurmak, ya da onları etkilemek amacıyla kullandığımız sözcükleri hiç düşündünüz mü? PAYLAŞMAK, bunlardan sadece bir tanesi...

Platform sayfamızın bu ayki konukları özel Birkan Yetkin İlkokulu öğrencileri.

DOĞAN KARDEŞ: Platformumuzun bu ayki konusu "paylaşmak". Hayatta o kadar çok şey paylaşıyoruz ki, bir listesini yapmaya kalksak dergimizin sayfaları bile yetmezdi. Paylaşmak nedir ? Salt bir duygu alış-verişi mi ? Yoksa, sahip olduklarımızı başkalarının faydalanımına sunmak mı ? Üzüntülerimizi, sevinçlerimizi paylaşırız. Bazense, paylaştığımızı göstermek için karşımızdakilere hediye bile veririz. Acaba, neden paylaşma gereksinimi duyarız ve kimlerle paylaşırız ?

MURAT : Örnek verebilir miyim? Mesela biriyle evlenerek hayatınızı paylaşabilirsiniz.

YUNUS EMRE: Bir arkadaşımız kötü not aldığında bir dahaki sefer "iyi not alabilirsin" diyerek onu teselli edebiliriz. Böyllelikle dostluğu paylaşmış oluruz.

ÖZGE: İnci benim sıra arkadaşım Bazen, ben kötü not alıyorum, bazen o. O zaman birbirimizi tesellı etmeyi biliyoruz. Onun üzülmesi, sürekli kendisini suçlu bulması hiç hoşuma gitmiyor.

MURAT: İnsanın üzülmesi ve suçlaması kendisine güvensizliğinden kaynaklanıyor. Zaten kendilerine güvenseler bunlar olmaz. Paylaşmada en kutsal şey, bana öyle geliyor ki arkadaşının istediği birşeyi verebilmektir. Ona, yarım bir mutluluğu bile versen, bu bir paylaşmadır.

D.K.: Genellikle kimlerle paylaşırız?

MURAT: Dostlarıyla. Annesi ve babasıyla, akrabalarıyla...

YUNUS : Sadece yakınlarımız ile değil, başkalarıyla da paylaşmamız gerekli. Tek mutsuz olan dostlarımız değil ki; Sonra, paylaşmamız gereken sadece mutsuzluk mu? Ya sevgi ?

İNCİ : Bence sevgi ve mutluluk paylaştıkça bir kat daha artar.

MURAT : Öncelikle sevgiyi paylaşmamız gerekli. Önce sevgi, sonra mutluluk.

DOĞAN KARDEŞ: Sevgi bir elma değil ki ikiye bölelim. Acaba biz insanlar sevgiyi nasıl paylaşırız?

MURAT : Birini seviyorsan, zaten o bunu anlar. Örneğin, iyi davrandığında...

D.K . Paylaşırken bir takım kurallara da uyuyoruz. Bu kurallara uymak zorunda mıyız ? Örneğin, aile bireyleriyle aynı evi paylaşıyoruz.

Murat DEMİRALP 5-B

" ÖNCELİKLE SEVGİYİ PAYLAŞMAMIZ GEREKLİ"

PLATFORM...

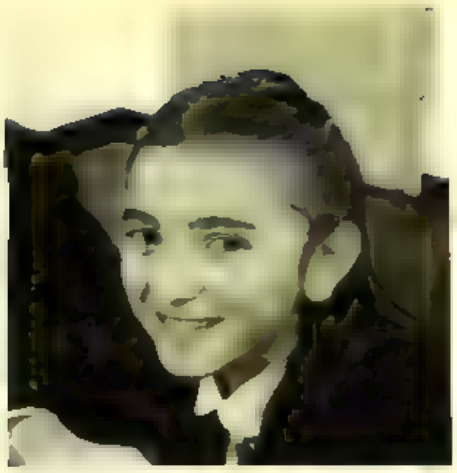

İnci YAKAR 5- A

"SEVGİ VE MUTLULUK PAYLAŞ-TIKÇA BİR KAT DAHA ARTAR."

.**YUNUS :** Ailenin duzenli bir yaşamı vardır. Sabahleyin baba işe, çocuklar okula gider. Anne de ev işlerine bakar. Bu duzene uymazsak evin duzeni bozulur. Anne ve baba tartışır, sonunda boşanabilirler bile...

MURAT : Sırf bu yüzden aileler yıkılabiliyor. O tip aileler var? Çünkü aile içinde, sevgiyi paylaşamıyorlar.

ÖZGE : Benim annemle babam ayrı. Şu anda babam başka birisiyle evli. Ve ben babamı onunla paylaşıyorum. Annem"Üzülmeye hiç gerek yok. Biz anlaşamıyorduk, seni duşunurek ayr ıldık" d edi. İlk başlarda olayı çok kotü görüyordum. Zamanla babamı başkasıyla paylaşmayı öğrendim.

D.K. Özge, insanların birbirlerini paylaşması üzerine çok güzel bir örnek verdi. Sevgiyi paylaşmak, için sevdik lerimizin sadece bize ait olması mı gerekıyor ?

ÖZGE : Babam evlenirken bana anlatmıştı... "Senin sevgin ayrı bir yerde, evleneceğim kişinin sevgisi çok ayrı bir yerde. Eğer seni ondan daha fazla ya da onu senden daha fazla seversem, bu paylaşma olmaz. Herkesin sevgısi ayrı yerdedir." demişti.

MURAT : Aynı şey kardeşler için de geçerli. Hem anneyi ve babayı paylaşıyorlar, hem de kardeşlik duygularını. Herşeyi paylaşmak zorundalar. Ne yazık ki benim kardeşim yok...

EGE : İnsanlar duygularını sadece başka birine aktarmıyorlar. Bazen bu, bir hatıra defteri de olabilir. Bunu paylaşmakla karıştırmamak gerek.

Özge Gülen GÜLYÜZ 5-A

"HAYATTA TEK BİR İNSAN OLSA KENDİ KENDİNE HİÇBİR KONUYU ÇÖZEMEZDİ."

Ege KAYAKIRAN 5- B

"BAZEN BU BİR HATIRA DEFTERİ DE OLABİLİR"

D.K. Demek ki, paylaştığımız şeylere göre paylaşmanın şekli de değişiyor. Bazen bir mekanı paylaşıyoruz ve bunun kuralları var. Bazen sevdiklerimizi. Ya da sevdiğimiz eşyaları...Peki, tüm bu paylaşma biçimleri sırasında nelere dikkat etmeliyiz ?

EGE : Evdeyken herkes için geçerli bazı kurallar var. Annemlerin bir odası, benim bir odam var. Tuvalete herkes girip çıkıyor. Yani, orayı bütün aile paylaşıyor.

Ben kendi odamı düzenliyorum, topluyorum. Annem de kendi odasını. Bu kurallara uyulmadığı zaman sorunlar çıkıyor. Birbirimize kızıyoruz. Bazen de misafir geliyor, bizde kalıyor . Herşeyimizi paylaşıyoruz. Bunun dışında, belli bir saatte herkesin evde olması, akşam yemeğini birlikte yemek gibi kurallar da var... Örneğin, babam işi nedeniyle eve geç gelecekse, evi telefonla araması lazım. Bu tür kurallara uymalıyız bence.

D.K. : Hepimiz paylaşmaktan hoşlanıyoruz da, paylaşmak gerçekten gerekli mi ? Acaba, insan paylaşmadan yaşayabilir mi ?

MURAT : Paylaşmak gereklidir. Buraya gelmeden önce, sizin sadece "paylaşmak nedir ?" diye sorup, cevapladıktan sonra gideceğimizi düşünmüş tüm. Ama yanılmışım. Düşün celerimizi, yaşamlarımızı birbirimizle paylaştık. Tabi, burda da uyulması gereken kurallar var. Adımızı söyleyerek konuşuyoruz. Bence bu çok güzel.

ÖZGE : Hayatta tek bir insan olsa kendi kendine hiçbir konuyu çözemezdi. Bunun için paylaşmak gerekli. İnsanlar neden evleniyorlar ? Sevdikleri için, duygularını paylamak için . Arkadaşlarımızla da öyle.

YUNUS : Bazen yönetimi de paylaşmak gerekebilir. Örneğin şu an milletvekili sayısı az geldiği için yönetimi paylaşmak zorundalar. Çünkü, tek başına iktidara gelebilmek için toplam 226 milletvekili gerekmekte. Yetmediği için de koalisyon kuruyorlar.
Bu da bir paylaşma biçimi.

Yunus Emre YILDIZ 5- B

"YA SEVGİ?"

Efe BİNİCİ 5- B

"POLİTİKACILAR DA PAYLAŞIYOR."

EFE: Yani, iki parti başkanı iktidar olabılmek milletvekillerini paylaşıyor.

YUNUS : Paylaşmak için anlaşmak da gerekli. Her kafadan bir ses çıkarsa olmaz. Önce, insanların birbirlerini anlamaları lazım. Anlaşmanın yolu da konuşmaktan geçmeli. Paylaşma çok içten gelen bir şeydir ve de karşılıklıdır.

D.K. : Her ay değişik konuların tartışıldığı PLATFORM köşemizin bu ayki konukları Birkan Yetkin İlkokulu öğrencileriydi. "Paylaşmak" konusunu tartışır ken, sadece içinde bulunduğumuz odayı ve etrafında toplandığımız masayı,değil duygu ve düşüncelerimizi de paylaştık. Gördük ki, yaşam paylaşabildiğimiz sürece anlamlı...

.... Aileniz ya da arkadaşlarınızla biraradayken dile getir diğiniz düşünceleri daha çok kişiye duyurmak; ...
...Ve bir tar tışma ortamı oluşturmak istiyorsanız PLATFORM'da buluşalım.

GARIP, YÜREK ŞEKLİNDE BİR TAŞ!...
ÇOK DA GÜZEL!
HEHE.. KİM BİLİR?! BELKİ DE BİR HAZİNE BULDUM??...
UYUYAN INSANLARI RAHATSIZ ETMEYİ SÜRDÜRECEK MİSİN?
ÇOK ACIKMIŞIM.. ONUN İÇİN MUTFAĞA İNDİM.. BİR ŞEYLER..
TAMAM! KES!.. ŞİMDİ DOYDUĞUNA GÖRE BİRAZ UYUYABİLİR MİYİZ?..
UGAAAH...
MMM..
HERKESE İYİ GECELER!
HINZIR BÖCEK! ŞİMDİ DE BEN ACIK TIM!...
BİRGÜN ONU YİYECEĞİM!
GURUL..
HORR... PUFFF.... HORR...

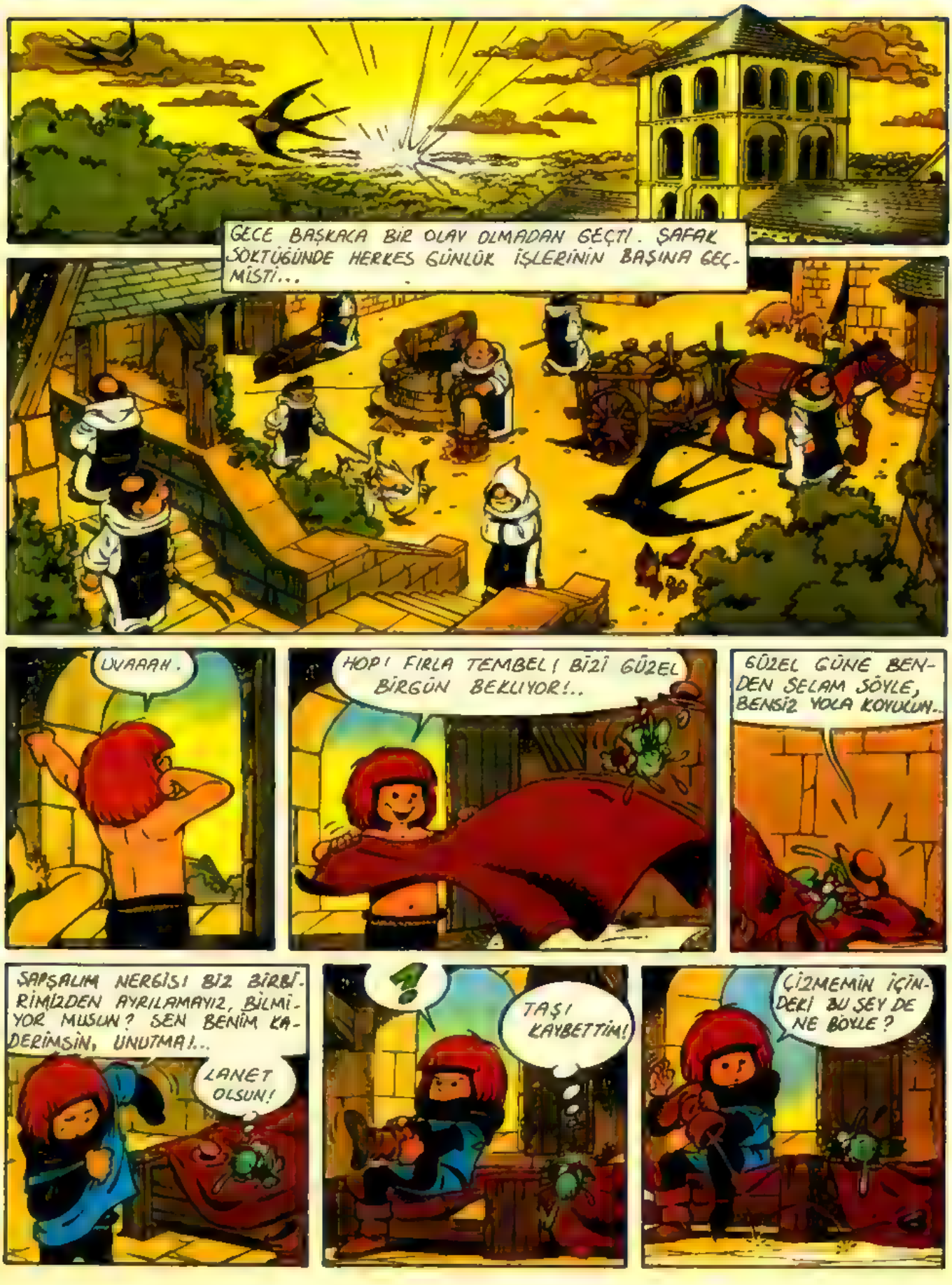
GECE BAŞKACA BİR OLAY OLMADAN GEÇTİ. ŞAFAK SÖKTÜĞÜNDE HERKES GÜNLÜK İŞLERİNİN BAŞINA GEÇMİŞTİ...
UVAAAH.
HOP! FIRLA TEMBEL! BİZİ GÜZEL BİRGÜN BEKLİYOR!..
GÜZEL GÜNE BENDEN SELAM SÖYLE, BENSİZ YOLA KOYULUN..
SAPŞALIM NERGİSİ BİZ BİRBİRİMİZDEN AYRILAMAYIZ, BİLMİYOR MUSUN? SEN BENİM KADERİMSİN, UNUTMA!...
LANET OLSUN!
?
TAŞI KAYBETTİM!
ÇİZMEMİN İÇİNDEKİ BU ŞEY DE NE BÖYLE?

O BENİM!...
AH! İYİ!
ŞİMDİ DE TAŞLARLA MI İLGİLENİYORSUN?
KENDİ İŞİNE BAK!
HOHURF!
ACIKTIN DEĞİL Mİ DOSTUM! BEN DE!
KAHVALTIDAN SONRA, GİDİP PEDER FUANE'DEN ELYAZMASINI ALIRIM...
HARİKA! BEN DE LÜSİYOL'LE VEDALAŞAK ZAMAN KAZANIRIM!
TAMAM! AMA LÜTFEN KAYBOLMA!...
SENİ SAATLERCE ARAMAK ZORUNDA KALMAYALIM!...
MERAK ETME, MERAK ETME...
!
ROOAAK RAACK
BU TÜYLÜ ŞEY BİR VEBA MİKROBU MUTLAKA!
SAKİN OL KARAKUŞ!
YETER!
ROAAK AACK
BU KUŞ SENDEN PEK HOŞLANMIYOR, ANLAŞILAN!
DÜNGÜLAR KARŞILIKLIDIR!
BURADAN SIVIŞMANIN ZAMANI!.. BİZİ YETİŞİNCE FARKETTİLER SAYENDE

B'ZAZ SONRA..
TOK TOK
EVET! KAPI AÇIK!
GÜNAYDIN PEDER FUANE!
GEL HÜGO, GEL...
ŞUNU BİTİREYİM, KONUŞURUZ!..
38... 39... 40!
ALELUYA!
BU DA NEDİR?
HİÇBİR FİKRİM YOK! BİRKAÇ ŞEYİ BİRBİRİNE KARIŞTIRDIM.. NE ÇIKACAK GÖRMEK İÇİN!
KOKUSUNA BAKILIRSA, DAĞ ÇİLEĞİ ŞURUBUNA BENZİYOR...
AH!
ALELUYA!...
OOH! AMA EPEYCE DE ACI OLMUŞ...
IIIIH..
BAF
HERHALDE KOKU DA TADI SEVMEDİ?!..
YA DA TAM TERSİ! HİÇ KİMSE BİLEMEYECEK...

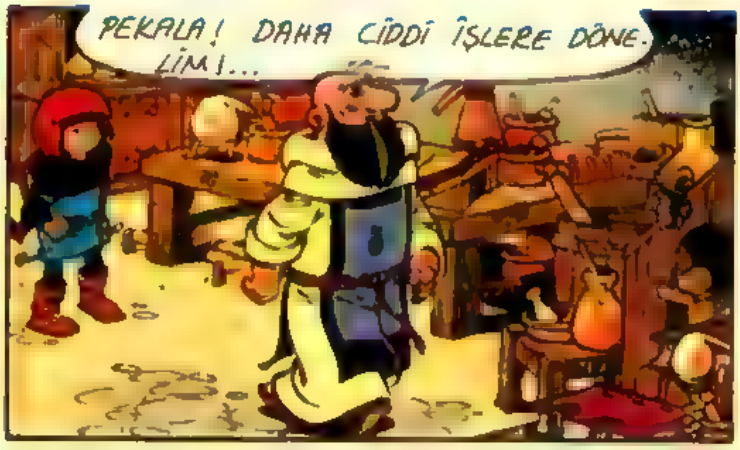
PEKALA! DAHA CİDDİ İŞLERE DÖNELİM!...

KORVEÇİYO BANA KOPYE EDEBİLMEM İÇİN BU DEĞERLİ ELYAZMASINI ÖDÜNÇ VERMİŞTİ..

BUNA ÇOK DİKKAT ETİ.. BİLGİSİZ KİŞİLERİN ELİNE GEÇMEMESİ GEREKİYOR!...
HİÇ MERAK ETMEYİN...

KORVEÇİYO USTAYA ULAŞANA KADAR BU KİTAP BİR AN BİLE BİZDEN AYRILMAYACAK!

SIRASI GELMİŞKEN, KENDİNE DE DİKKAT ET, TAMAM MI EVLAT?!
EDERİM PEDER...

OH! BİR DAKİKA.. SENİN İÇİN DE BİRŞEY VAR BİSKOTO...

BAL!.. BEN ÜRETTİM! AYILAR BALI PEK SEVER, DEĞİL Mİ?..
YALNIZ AYILAR DEĞİL!..

SAHİ, NERGİS'İ GÖREMİYORUM ORTALARDA!?
BİR TAKIM DUYGUSAL ZORUNLULUKLARINI YERİNE GETİRMEKLE MEŞGUL!...

KUŞLAR!.. DEMEK Kİ LÜSİYOL ORADA!...

HEEY, LÜSİYOL, SENİ ÜZEN NE?..
GÜNAYDIN NERGİS
MEZARLIKTAKİ GÜZEL ÇİÇEKLERİM... BAK... HEPSİ SOLMUŞ!..
HAY ALLAH!
OH, BU ÇOK DOĞAL! MEVSİMLERİ GEÇMİŞ OLMALI! GELECEK YILI BEKLE...
ANLAMIYORSUN!...
BU BİTKİ YAZ KIŞ AÇARDI!.. YALNIZ BURADA YETİŞEN BENZERSİZ BİR BİTKİDİR... BURADA, ANNEMİN MEZARI ÜZERİNDE!...
ANNEN Mİ?.. PEKİ BERTİL KİM?
BERTİL VE JERBO BENİ EVLAT EDİNMİŞLER! ANNEM BENİ DÜNYAYA GETİRİRKEN ÖLMÜŞ, KİMSE NEREDEN GELDİĞİNİ BİLMİYOR...
VAY CANINA
BU SOLAN ÇİÇEKLER GİTMEM GEREKTİĞİNİ GÖSTERİYOR! GERÇEK BABAMI BULANA KADAR GİTMELİYİM!...
DÜNYA ÇOK BÜYÜK LÜSİYOL!
DÜŞLERİM BANA REHBER OLUR!.. KAFAMA TUHAF İMGELER DOLUYOR, HEYKELİ NEREDE BULACAĞIMI SÖYLÜYORLAR BANA!. SONRA MARTILAR!.. VE...
RÜZGARA KAPILMIŞ GİBİSİN KÜÇÜK!
SADECE BİLMEK İSTİYORUM!
TAMAM, TAMAM!
PAF
EĞER KARARIN BUYSA, SANA ENGEL OLAMAM!
BEN SENİN KADERİN DEĞİLİM...
AMA ŞU GÜZEL TAŞI KABUL ET, SANA UZUR GETİRSİN!..
NE GÜZEL BİR TAŞ!

?
İNANILMAZ ŞEY, BUNU NASIL YAPTIN?
Bİ.. BİLMEM, ANLAMIYORUM! ÇİÇEKLER DE CANLANDI!..
BU GARİP TAŞI NEREDEN BULDUN?
AVLUDA.. YERDE!.. TESADÜFEN!..
NERGİİİS...
HAY ALLAH!
GİTMEM GEREK, KÜÇÜK ZORBA SİNİRLENİYOR!
AL, BU ÇİÇEK DE SENİN OLSUN!..
VE VERDİĞİN SÖZÜ DE UNUTMA!..
TAMAM! CAAV!
NERGİİİİS!
EVET! TAMAM! GELDİK İŞTE! GİDİYORUZ! ANLADIK!
DÜŞÜNÜYORUM DA..
SEN Mİ DÜŞÜNÜYORSUN? SEVSİNLER!..
ALAYLARINDA ÇOK İLERİ GİTME HÜGO! SENİ UYARIYORUM.. SENİ BİR BAKIŞIMLA ÇATLATABİLİRİM, BUM DİYE...

İKİ GÜN SONRA KERMADEK DİYARINDA...
Tra-lay la-la Tra-la la
Tra-lay la-la Tra-la la
SEN İNANMIYORSUN AMA, ŞU İLERİDEKİ DİKİLİ TAŞLAR VAR YA...
ONLARA ÇELİK MAVİSİ BAKIŞLARIMI DİKMEK SURETİYLE, PAT. HEPSİNİ PARÇALAYABİLİRİM!...
KAFA ÜTÜLEDİN NERGİS!..
ÜTÜLEMEK SÖZCÜĞÜ AZ!
HİLMETLERİNİ KORVEÇİYO USTAYA ANLATIRSIN! EVİ GÖRÜNDÜ BİLE...
HARİKA, HEMEN BİR ŞÖLEN YAPARIZ!?..
BANA KALIRSA BAŞI DERTTE GALİBA!...
DEEEH KIRAT!..
HEEY! BU Kİ BİR AZ DEĞİL Mİ?
TSOK!

Yolları İzleyin

Yolları izleyerek kahramanlarımızın nerede en fazla kaldıklarını bulabilir misiniz?

1	2	3	4	5

Noktaları Birleştirin

Kahramanımızı keşfetmek için numaralarına göre noktaları birleştirin.

GENERAL VE İSYANCILAR OYUNU

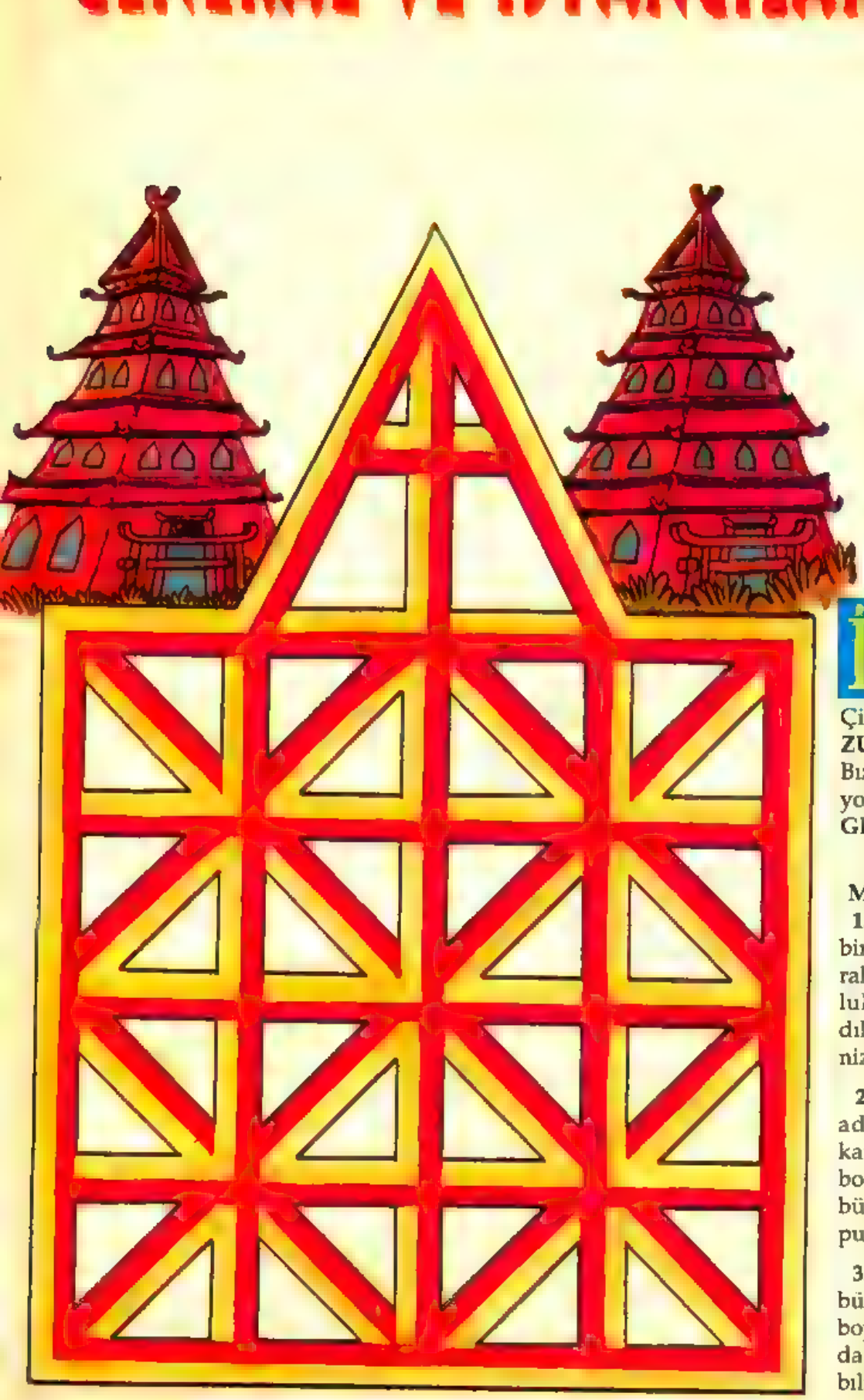

İşte size Çin'den gelen bir oyun.

Çin'ce Adı: **ŞAP LÜK KON ZU ZÖNG VAN.**

Bız daha anlaşılır bir ad öneriyoruz:

GENERALVE İSYANCILAR

MALZEME:

1. Çizimini yanda verdığımiz bir oyun tablosu. Bu tabloyu, rahatça oynayacağınız buyüklukteki kalınca bir kartona dıkkatle kopya edın. Dılediğiniz renklere boyayın.

2. İsyancıları temsil eden 16 adet küçuk pul.(Pulları kartondan kesip aynı renkte boyayabileceğiniz gibi, aynı büyüklukteki duğmeleri de pul olarak kullanabilirsiniz).

3. Gererali temsil eden 1 adet büyük pul. (Kartondan kesip boyayabıleceğiniz bir şekıl, ya da büyükçe bir duğme de olabılır).

GENERAL VE İSYANCILAR OYUNU

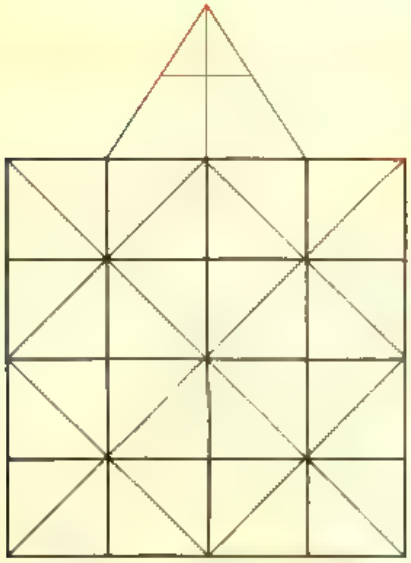

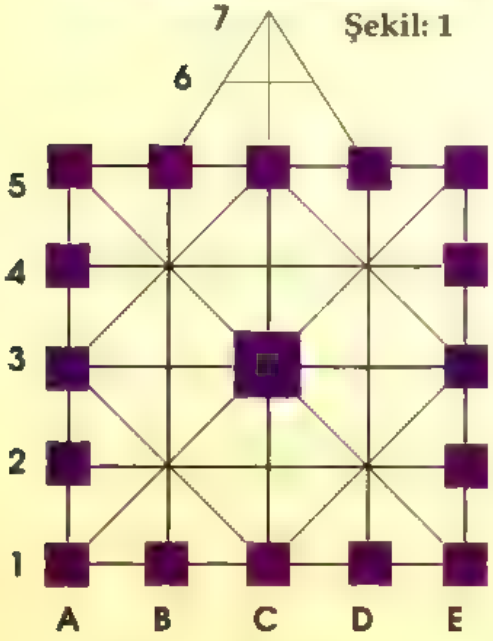

Şekil: 1

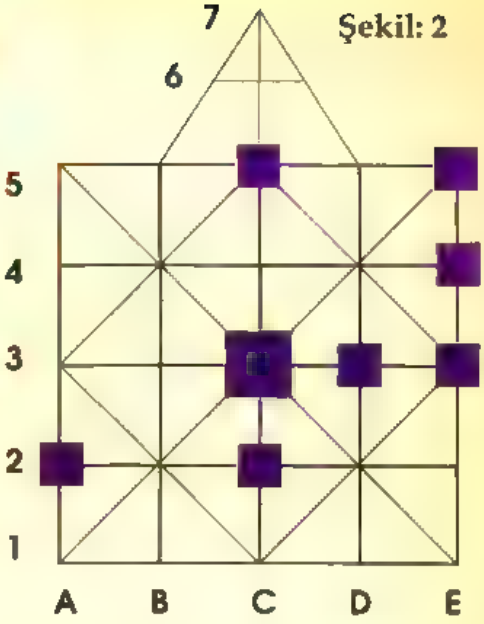

Şekil: 2

OYUNCULAR VE AMAÇ:

GENERAL VE İSYANCILAR oyunu iki kişi arasında oynanır. Ama daha çok sayıda oyuncu , aralarında bir turnuva da düzenleyebilirler.

Her parti iki aşamalıdır. Birinci aşamada oyunculardan biri isyancıları, diğeri generali yönetir, ikinci aşamada yerler değişir; isyancıları yöneten oyuncu generali alır, generali yöneten de isyancıları... **İSYANCILAR** için hedef, generali saf dışı bırakmak, **GENERAL** içinse, olabildiğince çok sayıda isyancıyı tutsak almaktır.

Yalnız dikkat! Kuralları okuyup, oyunu iyice öğrendiğiniz zaman fark edeceksiniz: General 16 isyancıdan 12'sini saf dışı ettiğinde, er ya da geç,kalan 2 isyancıya yenik duşer. O yuzden ıyi oyuncular, isyancıların sayısı 4'e indiğinde, partiyi bitmiş, generali y enilmiş sayarlar.

GENERAL VE İSYANCILAR oyunu, bir bakıma kaybenenin kazandığı bir oyundur. Çunkü, oyunun iki aşaması boyunca, hangi oyuncu generali yonetirken, daha çok sayıda isyancıyı saf dışı bırakmışsa partiyi de kazanır.

NASIL OYNAYACAKSINIZ ?

1. Oyuna başlarken, piyonlarınızı 1 no'lu şekilde gösterildiği gibı yerleştirin. İlk hamleyi isyancılar yapacaktır. Pıyonlar , bir noktadan ötekine olmak üzere yatay, dikey ve çapraz, diledikleri hat boyunca hareket ederler. Ancak, bir piyon bir başkasının ustunden atlayamaz . Bir başka piyonun bulunduğu noktaya gelemez.

2. General aynı çizgi üzerindeki iki isyancı arasındaki boş noktaya ulaşabilirse, her ikisini de tutsak alarak saf dışı bırakır. Eğer bir kaç çizgi üzerinde sıralanmış bir kaç isyancı arasındaysa, asilerden dilediği çifti tutsak alma hakkına sahiptir. Şekil no 2'de bu olasılıkları görüyorsunuz:

-C3 noktasındaki general **B2**'ye ilerler ve **A2** ve **C2** noktalarında bulunan isyancıları oyundan çıkarır.

- Ya da **D4** noktasına ilerler. O zaman, dilerse **C5** ve **E3** noktalarındaki, dilerse **D5** ve **D3** noktalarındaki isyancıları saf dışı eder

3. İsyancıların hedefi, generali kımıldayamayacağı bir noktaya hapsetmektir. Bu durumda general saf dışı olur ve parti biter

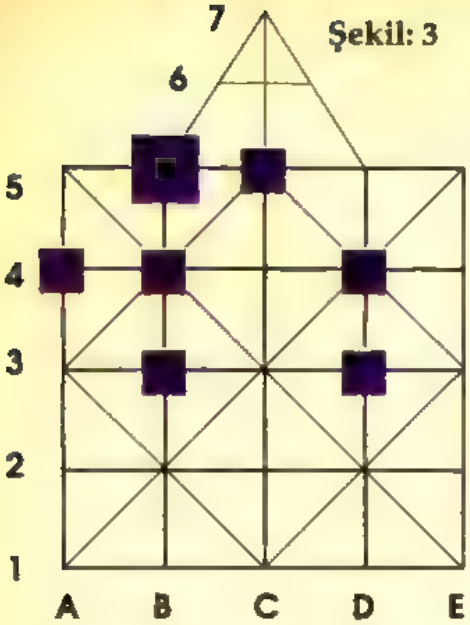

Şekil: 3

(ya da ikinci aşaması başlar). **(Bak.Şekil no 3).**

4. 6 ve 7 nrumaralı sıralar arasındaki üçgen "Kışla"dır ve buraya yalnızca general girebilir. Burası onun için bir sığınaktır, ancak bir tuzak haline de gelebilir. Zira, **B5, C5** ve **D5** noktalarına yerleşecek isyancılar tarafından hepsedildiğinde, yenilmiş olacaktır.

5. Oyunun her bir aşamasında, generalin yalnız bir kez için "uçma" hakkı vardır. Ancak bunun için, "kışla"nın en tepesine, **C7** noktasına, isyancılar tarafından sıkıştırılmadan önce ulaşılması gerekir. Eğer bunu başarırsa, generali yöneten oyuncu, onu oyun tablosundaki dilediği bir noktaya "uçurabilir" ve o zaman general, isyancıları tutsak alabilecek bir konuma da yerleşerek, ikisini daha safdışı bırakabilir. Şekil no 3'de bu duruma ilişkin örnekleri görüyorsunuz:

GENERAL

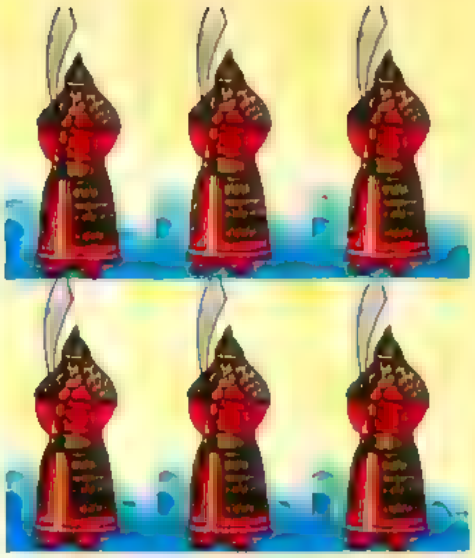

- **B5** noktasındaki general **A5**'e geçer. C('teki isyancı, karşı hamle olarak **B5**'e ilerler. Generalin çıkış yolu kalmamıştır, teslim olur, parti sona erer.

- General **B6** noktasında "kışla"sına girer. **D4**'deki isyancı karşı hamle olarak **D5**'e ilerlerse, general "kışla"nın **C7**'deki tepe noktasına geçer ve "uçar"...

- O zaman **C3** noktasına konacak olursa **B3** ve **D3**'deki isyancıları;

- yok eğer **D4** noktasına konacak olursa da **D5** ve **D3** noktalarındaki isyancıları saf dışı bırakacaktır.

Gördüğünüz gibi, **GENERAL VE İSYANCILAR** öğrenilmesi kolay bir oyun. Ancak bu oyunu iyi oynamak, büyük bir dikkat istiyor. Rakibinizin olası hemlelerini hesaplamanız, ona gore davranmanız gerekecek. Tıpkı satranç gibi.
İyi düşünen, ileriye görebilen, hesaplarını iyi yapan kazanacaktır. İyi eğlenceler...

İSYANCILAR

POSTA KUTUSU

MUTLU YAŞAM

Sağlık ile temizlik,
Bağlıdır birbirine
Mutlu yaşam istersen,
Çok iyi bak kendine.

Sabahleyin erken kalk!
Sabah temizliği yap!
Temiz havada spor!
Haydi , biraz çabuk ol!

Gıdana çok dikkat et,
Kötüdür tek yönlü beslenmek.
Hem meyve ye, hem sebze,
Et de bize çok gerek

Temiz olan her insan,
Sağlıklıdır her zaman,
Dikkat et temizliğe,
Mutlu yaşa gel sen de

Nagehan USKAN/İSTANBUL

EŞİTLİK

Kız erkek
Eşit hakka sahip değilmiş
Osmanlı döneminde
Kız okula gitmeyip
Ev hanımı olurmuş

Cumhuriyet geldi
Herkes sevind
Kız erkek eşit hakka sahip oldu
Şimdi kız okula gidip okuyabiliyor
Meslek sahibi olabiliyor

Eşitlik geldi arkadaş
Atatürk'ün sayesinde
Eşitlik özgürlük demek
Eşitlik geldi arkadaş

Aysun AÇAR/İSTANBUL

KIŞIN DOĞUM GÜNÜ

Her taraf bembeyaz,
Karlar yağmış,
Gökyüzü pek hüzünlü,
Damlalar akmış

Bütün doğada hazırlık,
Surup gidiyor,
Kışın doğum günü,
İşte yaklaşıyor.

Bembeyaz bir pasta,
Yapılmış doğada,
Rengarenk mumlar koymuşlar pastaya
Başlanmış kışın doğum gününe.
Bütün doğa hazırlanmaya

Buket ÖKTEN/ANKARA

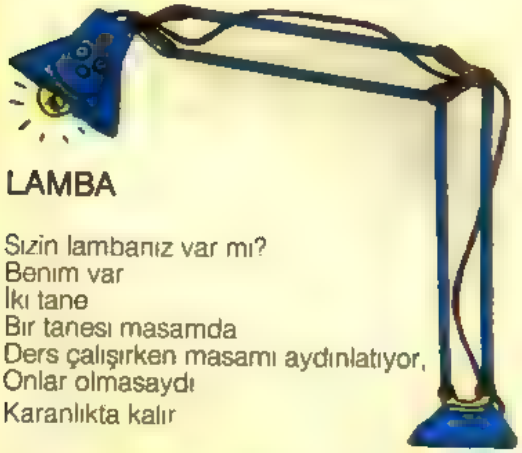

LAMBA

Sizin lambanız var mı?
Benim var
İki tane
Bir tanesi masamda
Ders çalışırken masamı aydınlatıyor,
Onlar olmasaydı
Karanlıkta kalır

Serra URGANLIOĞLU/İSTANBUL

EVİMİZİN BAHÇESİ

Evimizin bahçesinde doludur ağaçlar
Elmalar, kirazlar; narlar
Sepet sepet olurlar
Ağzımıza dolarlar.

Evimizin bahçesinde doludur çiçekler
güller, karanfiller, menekşeler,
Demet demet olurlar,
Vazomuza dolar ar

Özge KOÇAK/ANKARA

PEÇETE TOPLA

Yerden topla,
Gökten topla,
Nerden toplarsan topla,
Bana peçete topla

Yoldan,yelden,
Her yerden,
Bana peçete topla

Güneşten, aydan
Başka başka herşeyden,
Bana peçete topla...

Özlem ÖZTEMEL/İSTANBUL

ŞİRİNLER

Çok eski zamanlarda
Vardı bir ormanda
Küçük mutlu şirinler

Şirin baba marifetlidir
Becerikli beceriler görür
Şirine çiçek götürür

Gargamel Gargamel
Hele nedir Gargamel
Annesiyle birlikte
Ne kalpsiz kişiler

Kötü kalpli büyücü
Bağırır şirinlerden nefret eder
Şirinler mutlu gider

Busem ERBİL/İSTANBUL

HİÇ KIRMIZI KALEMLE KONUŞMUŞ MUYDUNUZ?

Okuldan eve dönüyordum. Yolda bir ağlama sesi duydum. Bakındım, kimseler yok. Sonra gözüm yere ilişti. Kırmızı birşey akıyordu. Kan sandım. Sonra akan kırmızı sıvıyı takip ettim. Hayretler içinde kaldım. Ağlayan kırmızı bir kalemmiş. Önce rüya görüyorum sandım. Gözlerimi oğuşturdum. Ama rüya değildi, gerçekti bu. Kırmızı kalem beni görünce sustu. Sonra, sahibini görüp görmediğimi sordu. Ama, sahibini tanımıyordum ki. Bana sahibinin nasıl birisi olduğunu anlattı. Anladığım kadarıyla, sahibi ile aynı okulda okuyorduk, ama onu tanımıyordum.

Onu yavaşça yerden aldım. Niye ağladığını sordum, "hiç" dedi. Tekrar sordum. Sahibi onu düşürmüş. O da ağlıyormuş. Kırmızı şeyler de gözyaşları imiş. Onu cebimdeki selpak mendille temizledim. Sonra, ona bakabileceğimi söyledim. Eve gidene kadar anneme anlatacaklarımı düşünüyordum. Ama sonradan, vazgeçtim. Eve geldiğimde ilk işim, onu kalem koleksiyonumun yanına koymaktı.

Akşam olmuştu. Ders çalışırken, birden gülme, konuşma sesleri duydum. Önce komşulardan geliyor sandım. Ama ne komşulardan geliyordu, ne de dışarıdan. Koleksiyonumu koyduğum kutuyu açtığımda neredeyse bayılacaktım. Kalemler, bir araya gelmişler, yeni gelen arkadaşlarını kutluyorlardı. Öylece bakakalmışım. Birden bir sesle irkildim. Birisi kulağıma birşeyler fısıldıyordu. Sonra, kulağıma çıkmış bir kalem gördüm. Onu yere indirdim. Kutuyu kapattım. Dersime devam ettim. Daha yarım saat geçmemişti ki biri bana seslendi: Hey baksana!". Bakındım. Annemin hediye ettiği Noel Baba konuşuyordu. Ağzım açık kaldı. Biraz sohbet ettik. Sonra ona dersim olduğunu söyledim, o da bana yardım edeceğini söyleyince çok sevindim. O gün dersime yardım ettiği için ona çok teşekkür ettim ve erkenden yattım.

Sabah kalktığımda, kalem koleksiyonumu açtım. Dün bulduğum kaleme baktım. Konuşmuyordu. Birkaç kez vurdum. Yine konuşmadı. Noel Baba'ya baktım. Çit çıkmıyordu. Çok üzülmüştüm. Ama, yine de o gün yaşadığım olayı hiç unutmayacağım.

Yaşar Dicle ÖZÇELİK/İSTANBUL

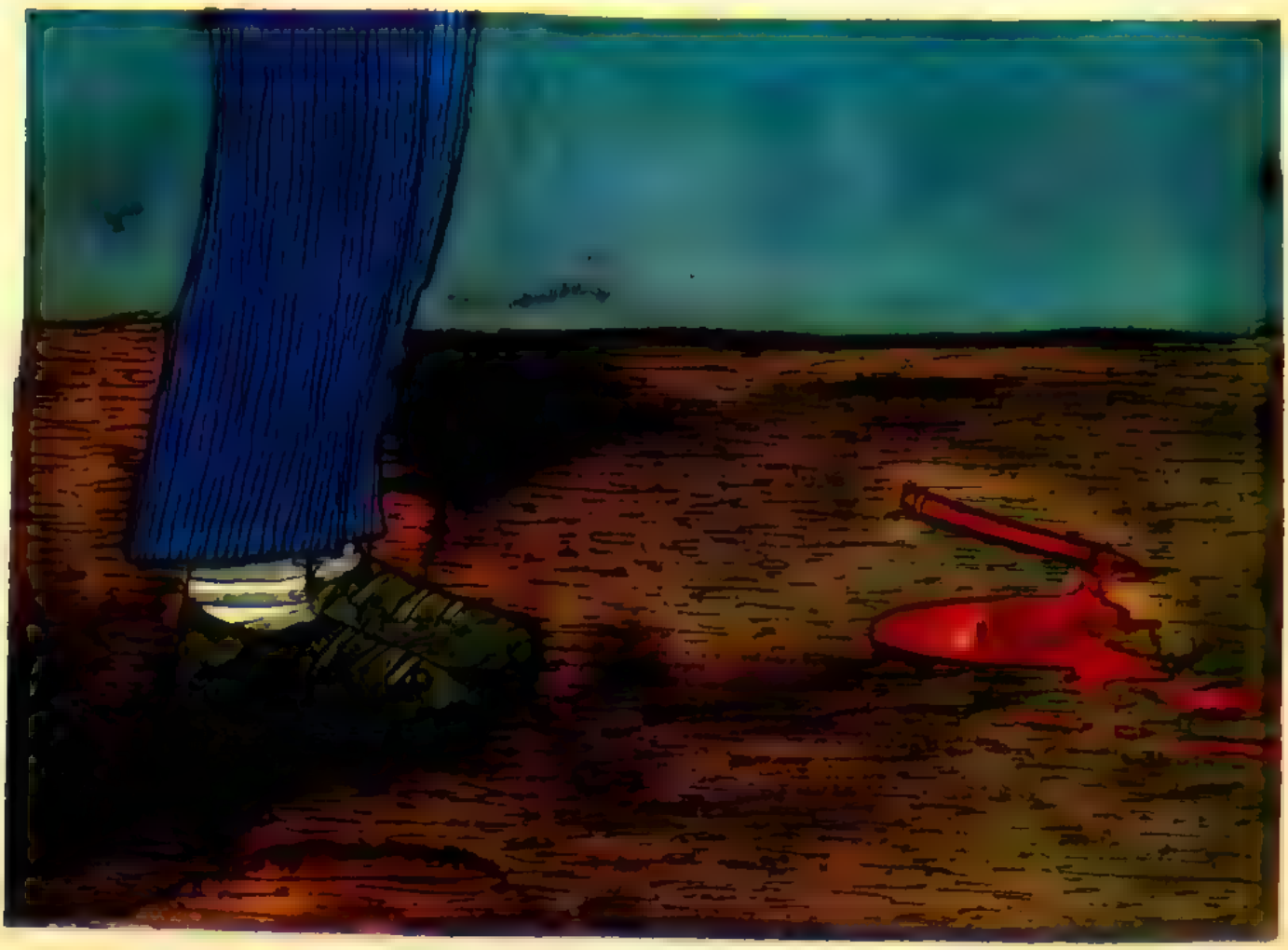

SİZİN ÇİZDİKLERİNİZ

Ceyda USKAN

Tuğba
KÜÇÜK

İSTANBUL

Seyran KURTULUŞ/
BALIKESİR

Hilal YAVUZLAR/KÜTAHYA

Özlem BEYTÜL

Alara
ORHON
İSTANBUL

Yasemin SEYMENOĞLU/KOCAELİ

MEKTUP ARKADAŞI

Doğan Kardeş'çiler merhaba !
Benim adım Burcu ERCEN. 11 yaşındayım. Kitap okumaktan, müzik dinlemekten, resim yapmaktan ve şiir yazıp fotoğraf çekmekten hoşlanıyorum. Doğan Kardeş'çilerle yazışmak istiyorum.
Adres:
Dizdariye Mh. Ihmamur Sk. Yılmaz Apt. No.4/3 Büyükçekmece-İstanbul.

Merhaba!
Adım İpek Korgalı. 9 yaşındayım. Doğan Kardeş'i; onun bilmecelerini, öykülerini, resimlerini çok seviyorum. Doğan Kardeş'i seven arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres:
1780/1 Sk. No.10 Hamdi Bey Apt. D.10 Karşıyaka-İzmir.

Adım Elif Aydoğmuş. 11 yaşındayım. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, resim yapmayı, saz çalmayı ve bisiklete binmeyi severim. Tabii derslerime de iyi çalışırım. Büyüyünce çocuk doktoru olmak istiyorum. Doğan Kardeş'i çok seviyorum. Benimle mektuplaşır mısınız Adres:
Ahi Osman Mh. Kirişçi Sk. Şenortaklar Apt. K.4 No.3 Karaman

Ben Ceren Taşkent. 8 yaşındayım. Babam beni Doğan Kardeş dergisine abone yapınca çok sevindim. Doğan Kardeş okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
Adres:
5.Kısım A-5 Blok D.52 Ataköy 34750 İstanbul

Adım Senem Şen. 12 yaşında, 1.55 boyunda, kitap okumayı, ders çalışmayı seven bir kızım. Mektuplaşmak istiyorum.
Adres:
Dilkum Sitesi Blok-1 D.9 Uçar Sk. Atatürk Cd. Erenköy-İstanbul

DERGİMİZİN OCAK SAYISINDA NELER YERALACAK

Rembrandt Yüzler Resim Yarışması sonuçlandı. Birinci gelen Barış Yılmaz kardeşimizin yapıtı bu sayımızın kapağını süslüyor...
Diğer dereceleri kazanan kardeşlerimizin yapıtları ocak sayımızda..

Ocak ayında yepyeni diziler, öyküler, platform köşemiz ve sevimli kahramanımız Hügo ile yine birlikteyiz.

Bu sayıdan itibaren aramızda yeni dostlar var: Yeşil Tilki Cingöz, kendi gibi çevreci olan arkadaşları Samur Osman, Bal Hanım ve yavruları Bızdık'la Fıstık, kuzenleri Ufaklık'la birlikte çevreyi koruma mücadelesi veriyorlar.

Dilimizin en büyük ozanlarından Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın çocuklar üzerine yazdığı şiirleri size sunuyoruz. İşte bir örnek:

"Çocuğu oyuncaklar büyütür sanırız
Oysa,
Elindeki bilyada gökyüzüyle oynar Çocuk".

Diğer yeniliklerimize gelince. O da bizim sizlere sürprizimiz...

Çokomel, her hafta 3 araba verdi. Tam 21 çocuk kazandı!

Melih Atalay
MANİSA

Ömer Koşar
İSTANBUL

Yılmaz Köksal
İSTANBUL

Serdar Dikmen
DENİZLİ

Ali Beşen
İSTANBUL

Deniz Çağlayan - İSTANBUL

Mahir Elibal - İSTANBUL

Çiğdem Acar
İSTANBUL

Zehra Şılbır
TRABZON

Burak
Çuhadaroğlu
KONYA

Emre Reçber
ANKARA

İsmail Sefa Avlar - BURSA
Osman Çavuş - ANKARA
Cavit Gül - ANKARA
Deniz Çağlayan - İSTANBUL
Mahir Elibal - İSTANBUL
Kemal Elçioğlu - İZMİR

Ali Beşen - İSTANBUL

Kadir Bıkmaz - SİVAS
Şerif Taşdelen - MANİSA
Nazlı Gözüyukarı - KIRIKKALE
Emrah İnce - ADANA
Yalçın Kuznek - İZMİR
Ferihan Özkan - ADAPAZARI

5 Çokomel ambalajı gönderdiler, kazandılar.

Çokomel, her hafta 3 araba vermeye devam ediyor.

Siz de katılın, kazanın.

PK 30 34471 AKSARAY - İSTANBUL

Çok zarf gönderin, şansınızı artırın. Zarfın üzerine adınız, soyadınız ve adresinizle beraber doğum tarihinizi ve telefon numaranızı da yazın. Tüm zarflar, mutlaka bir çekilişe katılacak.

ÜLKER

Çokomel

Bu kampanyaya, Birleşik Reklamcılar A.Ş. ve Ülker Gıda San. ve Tic. A.Ş. çalışanları katılamazlar

Bu kampanya Milli Piyango İdaresinin 80DB-1991/1354-9355 tarih ve sayılı izniyle düzenlenmiştir

AKTİF BANKACILIK

Şimdi gençler çok şanslı! Hepsi GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ
"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.

M